Περιοδος 2η,
Νο 33
Σεπτεμβρης '94
30 δρχ

εργατικη δημοκρατια

Σοσιαλιστικη Εργατικη Εφημεριδα

ΠΟΙΟΣ ΦΤΑΙΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΟ – ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΚΡΙΣΗ; σελ. 4

ΑΣΤΥΝΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ σελ. 2

ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΗ Ο ΚΥΠΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΟΚΕΝΤΡΙΣΜΟ; σελ.11

ΟΙ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ ΑΠΟΘΡΑΣΥΝΟΝΤΑΙ

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΛΟΚ - ΑΟΥΤ

ΝΑ ΤΟΥΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΙΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ

ΥΠΟΔΗΣΗ σελ. 12

CYCAN σελ. 6

ZEPPELIN σελ. 7

ΑΣΤΥΝΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ

Αμεσως μετα τα επεισοδια μεταξυ των φιλαθλων ΑΠΟΕΛ - ΑΕΛ, ο Κληριδης καλεσε συσκεψη, στο προεδρικο η οποια πηρε αποφασεις για πιο αυστηρα μετρα παρακολουθησης και τιμωριας των φιλαθλων αλλα και των σωματειων.

Στην συσκεψη, κυβερνηση, αστυνομια, ΚΟΑ και ΚΟΠ, αποφασισαν να τοποθετησουν βιντεοκαμερες που να παρακολουθουν τους φιλαθλους, και οσοι «παρεκτρεπονται» να οδηγουνται την ιδια μερα στο δικαστηριο. Παραλληλα αποφασισαν να γινει νομοθεσια με την οποια οι ομαδες, που οι οπαδοι τους προκαλουν εκτροπα, να αγωνιζονται χωρις θεατες σε επομενους αγωνες, ή ακομα να αποκλειονται απο το πρωταθλημα. Απο τα μετρα δεν μπορουσε να λειπει και η ρατσιστικη σαλτσα που τελευταια σερβιρεται σε καθε ευκαιρια. Ετσι μεσα στα μετρα που πηραν ηταν και ο αποκλεισμος απο επομενα παιχνιδια, των ξενων παιχτων των ομαδων που οι οπαδοι τους «παρεκτρεπονται» .

Τα σωματεια αντεδρασαν στα μετρα και τα χαρακτηρησαν σαν μονοπλευρα γιατι «δεν φταιει ενα σωματειο αν ενας θερμοκεφαλος ή μεθυσμενος φιλαθλος προκαλεσει επεισοδια». Ζητησαν να δωθουν περισσοτερες εξουσιες στην αστυνομια και να γινεται μεγαλυτερη αστυνομευση και ελεγχος των φιλαθλων πριν μπουν στο γηπεδο και μεσα σε αυτο. Συμφωνησαν μαλιστα με την εισηγηση να μπουν βιντεοκαμερες στα γηπεδα για να εντοπιζονται και να προσαγωνται αμεσως στο δικαστηριο οι «ταραξιες».

Βεβαια οι βιτεοταινιες που παρουσιαζάν τους αστυνομικους να ξυλοφορτωνουν το Λυκουρη στη Λαρνακα αποφασιστηκε απο το δικαστηριο οτι δεν «αποτελουν τεκμηριο» και ο Σταφιθκιας με τους αλλους αστυνομικους που τον κακοποιησαν την γλυτωσαν, τωρα θα «αποτελει τεκμηριο», για τους νεολαιους που θα «παρεκτρεποται» στο γηπεδο. Η πολιτικη του «τακ-τακ να τελιωνουμε» που εφαρμοσαν οι μπατσοι στη Λαρνακα μεταφερεται και στα γηπεδα.

Τοσο καιρο προσπαθουν να μας πεισουν οτι με τις αυστηρες ποινες θα ελυναν το προβλημα της βιας στα γηπεδα. Δημιουργησαν ενα τρομοκρατικο νομο που προβλεπει αυστηρες ποινες για οσους «προκαλουν επεισοδια στα γηπεδα» αλλα κανενα προβλημα δεν λυθηκε. Σημερα θελουν να λυσουν τελειως τα χερια της αστυνομιας για να συλλαμβανει οποιον θελει και να επιβαλλει την τρομοκρατια και την καταστολη μεσα στα γηπεδα.

Τα περισσοτερα επεισοδια στα γηπεδα δημιουργουνται απο την προκλητικη παρουσια της αστυνομιας. Σε αυτην ειναι που αντιδρουν οι νεολαιοι. Η αστυνομια αντιπροσωπευει την εξουσια που τους καταπιεζει καθημερινα, στο σχολειο, στις δισκοθηκες, στη δουλεια, στο στρατο. Η βια των φιλαθλων εκφραζει την αντιδραση τους σε αυτα.

Αν οι διαφοροι αρμοδιοι θελουν να λιγοστεψει η βια στα γηπεδα ας κλεισουν τις πορτες στους μπατσους, που ειναι οι κυριοι φορεις της βιας και οχι στους φιλαθλους ή τους ξενους ποδοσφαιριστες.

Η διαρροη χλωριου στην Λεμεσο

ατυχημα ή ανευθυνοτητα;

Η διαρροη χλωριου στην Λεμεσο εδειξε μια ακομη φορα την αδιαφορια και ανευθυνοτητα της κυβερνησης για το περιβαλον και την ανθρωπινη ζωη.

Απο τον Ιουλη του 1993 εντοπιστικαν τα 5 βαρελια χλωριου στο εργοστασιο που εγινε η διαρροη αλλα δεν εκαναν τιποτα γιατι ταχα δεν υπαρχει νομος που να υποχρεωνει τον ιδιοκτητη να τα αποθηκευσει σε συγκεκριμενο και ασφαλες μερος. Στα συρταρια του Υπουργειου Εργασιας φυλλασεται εδω και ενα χρονο μελετη ειδικου εμπειρογνωμονα ο οποιος οταν επισκεφθηκε τα κυπριακα εργοστασια που επεξεργαζονται τετοιες επικινδυνες ουσιες επεσημανε τον κινδυνο και τις πιθανοτητες για τραγωδιες.

Κι οταν ηρθε η τραγωδια δεν ηξεραν τι να κανουν. Το βαρελι που εντοπιστηκε η διαρροη εγραφε «δηλητηριωδες - χλωριο» αλλα στα βουλγαρικα. Οταν τελικα καταλαβαν οτι ηταν χλωριο, πηραν το βαρελι για να το πεταξουν στο σκουπιδοτοπο της Φασουλα μεταφεροντας το μεσα απο το κεντρο της πολης βαζοντας σε κινδυνο τη ζωη εκατονταδων ανθρωπως αφου το βαρελι ηταν μια κινητη «ορολογιακη βομβα». Οι πυροσβεστες που αναλαβαβαν να ξεφορτωθούν το βαρελι βρεθηκαν μπροστα στο κινδυνο να χασουν και την ιδια τους τη ζωη γιατι δεν ηταν καταλληλα εξοπλισμενοι για τετοιες περιπτωσεις. Απο τους δεκαπεντε μονο οι τρεις φορουσαν ειδικες στολες (γιατι ειναι ακριβες και δεν εχει αλλες η πυροσβεστικη Λεμεσου) ενω οι υπολοιποι με στολες αγγαρειας. Οταν βεβαια προκειται για εξοπλισμο του στρατου και τις αστυνομιας η κυβερνηση δινει απλωχερα, ενω για την ζωη των πυροσβεστων και του κοσμου η κυβερνηση εφαρμοζει λιτοτητα

Ο απολογισμος της διαρροης ηταν 40 ατομα να μεταφερθουν στο νοσοκομειο με αναπνευστικα προβλημα. Η εισπνοη χλωριου μπορει να προκαλεσει μεχρι και θανατο, απο πνευμονικο οιδημα ενω στις πιο ελαφρες περιπτωσεις η επαφη με το χλωριο μπορει να προκαλεσει εγκαυματα, πληγες, ερεθισμα στα ματια και λιποθυμιες. Το ευτυχημα ειναι που δεν εγινε νυκτα η διαρροη, γιατι πολυς κοσμος δεν θα ξυπνουσε οπως αναγκαστηκαν να παραδεχτουν αργοτερα οι διαφοροι ειδικοι.

Η δικαιολογια οτι δεν υπαρχει σχετικη νομοθεσια ειναι σκετη υποκρισια της κυβερνοσησης. Αμα προκειται για θεματα που τους συμφερουν οπως επιδοτησεις και απαλλαγες των βιομηχανων βγαζουν αποφασεις και νομους μεσα σε μια νυκτα.

Η δηλωση του Κληριδη οτι «θα πεσει πελεκυς» δεν πειθει κανενα. Δεν ειναι η πρωτη φορα που η κυβερνηση εδειξε τις «ευαισθησιες» τις για το περιβαλλο. Οταν οι κατοικοι στο Ακακι διαμαρτυρονταν για το εργοστασιο Rainbow που δηλητηριαζε την γη και το νερο τους ηρθαν αντιμετωποι με την βια της αστυνομιας. Την ιδια βαρβαρη αντιμετωπιση απο την αστυνομια και το στρατο ειχαν και οι κατοικοι στο Γερι που διαδηλωναν εναντια στη δεξαμενη βιομηχανικων και οικιστικων λυματων που θα γινοταν εξω απο το χωριο τους. Τιποτα καλο δεν μπορουμε να περιμενουμε απο αυτους.

Μονο οι συνεχεις αντιδρασεις και κινητοποιησεις των εργαζομενων και η ενημερωση του κοσμου απο τους κατοικους των περιοχων που υπαρχουν προβληματα μπορει να εμποδισει να ξαναγινουν τετοια «ατυχηματα».

Χαρις Χαραλαμπους

Απλαντα: οι φανταροι αντιδρουν στη καταπιεση

Σε στρατοπεδο της Απλαντας 34 εθνοφρουροι βγηκαν απο το στρατοπεδο τους, και αρνηθηκαν να μπουν ξανα μεσα, διαμαρτυρομενοι για την αποφαση του διοικητη του στρατοπεδου να σταματησει τις αδειες στην μοναδα τους. Αυτη η ενεργεια του διοικητη ηταν η τελευταια μιας σειρας απο ετσιθελικες, αυταρχικες ενεργειες που εκανε το ποτηρι να ξεχειλησει για τους φανταρους.

Η αντιδραση της ανωτερης διοικησης της Ε.Φ. ηταν να σκορπισει τους παραβατες μεταθετωντας τους σε διαφορες αλλες μοναδες και να τους απομονωσει. Ταυτοχρονα τιμωρησε με βαριες ποινες φυλακισης, στις κεντρικες φυλακες, οκτω απο τους «στασιαστες».

Η υποθεση εφτασε στις εφημεριδες και η ηγεσια της εθνοφρουρας αναγκαστηκε να διαταξει ερευνα για το επεισοδιο και για τις συνθηκες που επικρατουσαν στο στρατοπεδο.

Η ερευνα γινεται μεσα σε μυστικοτητα ομως το αποτελεσμα της μπορει να προβλεφθει με σιγουρα. Θα ειναι η παραδειγματικη τιμωρια των φανταρων. Η διοικηση της εθνοφρουρας θελει να επιβαλει το πνευμα οτι ακομα και αν καποιοι στρατιωτες εχουν δικαιο, δεν επιτρεπεται να αντιδρουν με αυτο τον τροπο.

Αυταρχισμος και Απελπισια

Η απελπισμενη αντιδραση των εθνοφρουρων αποκαλυπτει οτι μεσα στον αυταρχισμο του στρατου οι δυνατοτητες για διαμαρτυριες μεσω της «κανονικης οδου» της ιεραρχιας και τα παρομοια ειναι ανυπαρχτες. Ενα περιπου μηνα πριν απο το επεισοδιο στην Απλαντα καταγγελθηκε απο βουλετη της Αριστερας η κακοποιηση νεοσυλλεκτων στο ΚΕΝ Παφου και το υπουργειο διεταξε ερευνα. Η ερευνα δεν ανακαλυψε τους ενοχους αλλα σιγουρα θα ανακαλυψε αυτους που εκαναν τις καταγγελιες οι οποιοι θα εχουν να αντιμετωπισουν τωρα την εκδικητηκοτητα των ανωτερων τους.

Καποιοι προσπαθησαν να παρουσιασουν το επεισοδιο σαν αποτελεσμα της επιπολαιοτητας των φανταρων ή σαν εξαιρεση που οφειλεται στο δυστροπου χαρακτηρα του διοικητη. Δεν ειναι ετσι τα πραγματα. Το αδιεξοδο στο οποιο βρεθηκαν οι στρατιωτες της Απλαντας ειναι αποτελεσμα της αυταρχικοτητας του στρατου και της τυφλης πειθαρχιας που θελει να επιβαλει. Μιας πειθαρχιας που θα εγγυαται οτι οι στρατιωτες θα ειναι αβουλα οργανα στα χερια των αξιωματικων τους και της αρχουσας ταξης. Που θα εκτελουν αδιαμαρτυρητα καθε εντολη οσο βρωμικη και απανθρωπη και να ειναι.

Που θα εχτελουν εντολες σαν αυτη που δωθηκε προς τους εθνοφρουρους εξω απο το τουρκοκυπριακο χωριο της Κοφινου, το 67, να μην αφησουν "ουτε κοτα κουτση" οταν μπουν μεσα, ή σαν αυτη που τους δοθηκε στις 15 του Ιουλη για να οδηγησουν τα τανκς στο πραξικοπημα ή ακομα να παιξουν τον ρολο απεργοσπαστων οπως εκαναν στις απεργιες των λεοφωρειων και των σκουδιαρηδων στην Αθηνα.

Ο αυταρχισμος και η αυθαιρεσια δεν ειναι παρενεργεια απο την υπαρξη κακων αξιωματικων, ειναι απαραιτητο συστατικο της υπαρξης και της λειτουργιας του στρατου.

Εντατικοποιηση

Η πολιτικη της κυβερνησης Κληριδη και τα νεα δογματα για τον ενιαιο αμυντικο χωρο Ελλαδας Κυπρου που εξαγγειλε εχουν οδηγησει σε μια εξαρση του μιλιταρισμου και των στρατιωτικων εξοπλισμων. Μονο για το 1993 ξοδεψαν 244,6 εκατομμυρια λιρες που ειναι το ψηλοτερο ποσο που ξοδευτηκε μεσα σε ενα χρονο απο την ιδρυση της δημοκρατιας ενω το χαρατσι της εκτακτης εισφορας βαρενει αφορητα τις τσεπες των εργαζομενων. Το κλιμα μιλιταρισμου ενισχυεται απο τις εξαγγελιες για κοινες ασκησεις με τον ελληνικο στρατο και τις επισκεψεις ελληνικων πολεμικων πλοιων οπως προσφατα του αντιτορπιλικου «Κιμων».

Μεσα σ' αυτο το κλιμα στρατικοποιησης της ζωης και εντατικοποιησης της θητειας βρισκει ευφορο εδαφος και ο αυταρχισμος των καραβαναδων για να δρασει.

Ο νεος διοικητης του στρατοπεδου της Απλαντα στην ουσια επεβαλλε αυτο το πνευμα που πηγαζει απο τα νεα δογματα και την εξαρση του μιλιταρισμου.

Αυτο κλιμα δεν μπορει να αντιμετωπιστει απλα με διακυρηξεις για προστασια των ανθρωπινων διακαιωματων των εθνοφρουρων ουτε με επικληση της επιεικιας του στρατηγου για τους εθνοφρουρους που διαμαρτηρηθηκαν στην Απλαντα. Χρειαζεται ενας αγωνας εναντια στους εξοπλισμους, την εχταχτη εισφορα για την αμυνα, και την στατικοποιηση της ζωης μας. Χρειαζεται ενας αγωνας για μειωση της θητειας, καταργηση της εφερδρειας και για δικαιωμα συνδικαλιστικης οργανωσης των φανταρων. Ενας αγωνας που πρεπει να συνδιαστει με την παλη εναντια στον σωβινισμο και για ειλικρινη επαναπροσεγγιση με τους τουρκοκυπριους εργαζομενους. Ειναι ενας αγωνας που οι φανταροι μπορουν να τον δωσουν μονο μαζι με το εργατικο κινημα, και τους φοιτητες - μαθητες.

Σταυρος Σιδερας

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Με απεργιες και κινητοποιησεις να απαντησουμε στην εργοδοτικη προκληση

Το θρασος των εργοδοτων δεν εχει ορια. Απολυουν χωρις να δινουν λογαρισμο σε κανενα, παραβιαζουν τις συμβασεις και το ωραριο, αρνουνται να αναγνωρισουν τις συντεχνιες και το δικαιωμα οργανωσης των εργατων και βαζουν την αστυνομια, κρατικη και ιδιωτικη να τρομοκρατει τους απεργους.

Στην υποδηση δεν φτανει που δεν δινουν τα ελαχιστα σεντ αυξηση που ζητουν οι συντεχνιες, κυρηξαν και Λοκ - Αουτ απο πανω. Στην ενδυση τα εδωσαν τελικα αλλα χωρις αναδρομικη ισχη. Στα ξενοδοχεια προσπαθησαν να αρπαξουν απο την τσεπη των σπουδαστων ενα μεγαλο μερος του μισθου τους.

Απο που αντλουν αυτο το θρασος οι εργοδοτες;

Στηριξη

Πατουν πανω στην ανοχη και στηριξη που τους δινει η κυβερνηση. Αυτη ειναι ο πρωτος διδαξας που παραβιασε τις συμφωνιες. Αθετησε τη συμφωνια που εκανε με τους δασκαλους για αναβαθμηση το '86. Προσπαθησε να σπασει την συμφωνια που εκανε με τους δημοσιους υπαλληλους και αρνιοταν να τους δωσει τις αυξησεις που συμφωνησε.

Αυτη ειναι που πρωτη εφαρμοσε τις μηδενικες αυξησεις και το παγωμα των συμβασεων. Αυτη πρωτη μειωσε τους μισθους προσληψεις και τωρα με το ενιαιο μισθολογιο θελει να τους κοψει ακομα παραπανω.

Αυτη ειναι που προσπαθει να καταργησει την αναγνωριση των χρονων προϋπηρεσιας για τους συμβασιουχους καθηγητες και να τους κοψει απο τον μισθο.

Αυτη η πολιτικη ειναι που ενθαρυνει τους καπιταλιστες. Αυτην επικαλεστηκε ο Κρανιδιωτης, ο προεδρος του συνδεσμου βιομηχανων υποδυσης για να δικαιολογησει την προκλητικη σταση τους: *«το καλυτερο παραδειγμα για να προσγειωθουν οι συντχνιες στις αξιωσεις τους, ειναι η προσφορα της κυβερνησης, σαν του μεγαλυτερου εργοδοτη, ποσοστου 1% αυξηση στις 7,500 ωρομισθιων εργατων.»*

Αυτην εχουν διπλα τους οι βιομηχανοι. Και δεν θα μπορουσε να ηταν διαφορετικα τα πραγματα αφου ειναι μια κυβερνηση απο ξενοδοχους, βιομηχανους, εμπορους, διευθυντες και τεχνοκρατες. Ειναι μια κυβερνηση καπιταλιστων που φροντιζει για τα συμφεροντα της ταξης της.

Ανοχη

Το θρασος των εργοδοτων ομως εχει ενθαρυνθει και απο την υποχωρητικοτητα και ανοχη που εδειξαν μεχρι σημερα οι ηγεσιες των συντεχνιων.

Την στιγμη που οι εργοδοτες παραβιαζουν τις εργατικες καταχτησεις και επιτιθενται ολομετωπα αντι να απαντησουν με απεργιες και μαχητικες κινητοποιησεις αυτοι αναζητουσαν μεσολαβησεις απο τον υπουργο και συμβιβαστικες προτασεις. Τι συμβιβασμο μπορεις να κανεις οταν σου παιρνουν ενα μερος απο τα λεφτα που εχεις στη τσεπη σου; Να ζητησεις να σου παρουν λιγοτερα ή να τους τσακισεις τα χερια που σε ληστευουν.

Τι συμβιβασμο μπορεις να κανεις οταν ο εργοδοτης σε απολυει επειδη δεν δεχεσαι να σου αλλαξει τους ορους εργασιας και να σε βαλει να δουλευεις νυχτα αντι μερα; Να πεις

δεν πειραζει ας με απολυσει φτανει να μου δωσει καποια αποζημιωση ή να του κλεισεις το εργοστασιο μεχρι να ανακαστει να υποχωρησει. Τι αλλο μενει εχτος απο την απεργια και τις δυναμικες κινητοποιησεις οταν ο εργοδοτης αρνειται να αναγνωρισει την συντεχνια;

Οι υποχωρησεις, η αναζητηση «μεσων» λυσεων και συμβιβαστικων προτασεων μονο τους εργοδοτες οφελει. Καθε υποχωρηση οδηγει σε νεα υποχωρηση. Χαρακτηριστικο παραδειγμα οι 7,500 ωρομισθιοι κυβερνητικοι εργατες που αρχικα οι συντεχνιες ζητησαν 3,5% και 4% αυξηση και μετα την συμφωνια του Προεδρικου υποχωρησαν μονες τους στο 2,5%. Σημερα η κυβερνηση θελει να τους δωσει μονο 1% και αυτο να ισχυσει απο τον Οχτωβρη και οχι αναδρομικα απο τον Γεναρη που ελειξε η συμβαση.

Οταν οι εργοδοτες προσπαθησαν στις αρχες του '93 να επιβαλουν παγοποιηση των συμβασεων και τις ΑΤΑ για δυο μηνες, οι συντεχνιεα αντι να καλεσουν αμεσως απεργιες και κινητοποιησεις δεχτηκαν να καθηστερησει η πληρωμη των αυξησεων για ενα μηνα.

Σημερα οι εργοδοτες εχουν επιβαλει στα μουλοχτα την παγοποιηση των συμβασεων και μαλιστα οχι για δυο μηνες αλλα για πεντε και δεκα. Τι αλλο απο παγοποιηση της συμβασης ειναι οταν οι αυξησεις αντι να ισχυουν αναδρομικα απο τοτε που εληξε η συμβαση ισχυουν πεντε μηνες μετα οπως εγινε για την ενδυση.

Η υποχωρησεις, ενθαρυνουν τους εργοδοτες και αποθαρρυνουν τους εργατες. Η περιβοητη συμφωνια του Προεδρικου που προβλεπε οτι οι συντεχνιες θα πρεπει να δειξουν «ευαισθησια» στους «προβληματικους κλαδους» της ενδυσης υποδησης κλπ οδηγησε στις εξευτελισικες αυξησεις των 0.65 την βδομαδα με αποτελεσμα πολλοι εργατες να διερωτουνται αν αξιζει τον κοπο να κανουν απεργια *«για δυο coca - cola»* οπως ειπε χαρακτηριστικα εργατης της υποδησης.

Αντισταση

Μπορουμε και πρεπει να τους αντισταθουμε. Εχουμε την δυναμη. Οι εργατες ειναι ετοιμοι για μαζικους και δυναμικους αγωνες. Εκεινο που χρειαζεται ειναι οι ηγεσιες των συντεχνιων να οργανωσουν και να συντονισουν την αντισταση.

Να κατεβασουν ολους οσους σημερα βρισκονται σε απεργια, υποδηση CYCAN, ZEPPELIN, σε κοινες κινητοποιησεις και να οργανωσουν την συμπαρασταση. Να κανουν τις απεργιες ζητημα ολοκληρης της εργατικης ταξης.

Ολες αυτες οι επιθεσεις των εργοδοτων προετοιμαζουν το εδαφος για τις μελλοντικες βλεψεις τους. Θελουν να βαλουν χερι στην ΑΤΑ και στις νεες συμβασεις που ερχονται με το τελος του χρονου.

Η λεξη «βελτιωση» που χρησιμοποιουν για την ΑΤΑ ειναι η πιο βρωμικη παραπλανηση. Για ποιον θα ειναι «βελτιωση». Βελτιωση για τους εργαζομενους θα ειναι να πληρωνεται η ΑΤΑ καθε τριμηνο και να εξαιρεθει απο το φορο εισοδηματος. Αυτα θελουν να συζητησουν αραγε οι εργοδοτες; Σιγουρα οχι. Καθε «βελτιωση» που θελουν οι εργοδοτες και η κυβερνηση θα ειναι μονο για το δικο τους καλο.

Η εξελιξη αυτων των απεργιων σημερα θα επιρεασει και τις μελλοντικες μαχες, για την ΑΤΑ και τις συμβασεις που ληγουν στο τελος του χρονου. Γι αυτο καθε εργαζομενος πρεπει να δει αυτες τις μαχες, και τις αλλες που θα ανοιξουν σαν δικες του.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ: Οχι αλλη κοροΐδια για το στεγαστικο

Οι φοιτητες του Πανεπιστημιου φετος μπορει να χρειαστει να κανουν μαθηματα στην αυλη με ομπρελες αφου για αλλη μια χρονια το στεγαστικο προβλημα δεν εχει λυθει.

Η κυβερνηση περυσι υποσχεθηκε οτι θα ελυνε το προβλημα μεχρι ο τελος της φοιτητικης περιοδου. Η χρονια εκλεισε, η καινουργια αρχισε και η κυβερνηση ψαχνει ακομα μπαλωματα.

Εβαψε 14 λυομενες αιθουσες που εγκαταλειφθηκαν απο το Γυμανσιο Αγλατζιας και ειναι ακαταλληλες (ειναι κατασκευασμενες απο αμιαντοπλακες που ειναι καρκινογονες) για να τις χρησιμοποιησει σαν αιθουσες διδασκαλιας. Χρησιμοποιησε ακομα τις αιθουσες και τους χωρους που προοριζονταν για αναγνωστηρια, ψυχαγωγια ή εκδηλωσεις. Ακομα και η βιβλιοθηκη εχει ουσιαστικα αχρηστευτει.

Ουτε αυτα ομως δεν λυνουν το στεγαστικο προβλημα. Το μονο που θα καταφερει με αυτα το υπουργειο ειναι να κανει ακομα πιο δυσκολη τη ζωη των φοιτητων.

Περυσι οι φοιτητες πιστεψαν στις υποσχεσεις της Αγγελιδου και σταματησαν τις κινητοποιησεις τους. Ομως το υπουργειο δεν ενδιαφερεται για την ανεση των φοιτητων αλλα πανω απο ολα το ενδιαφερει να μην ξοδεψει πολλα λεφτα.

Αν το υπουργειο αποφασιζε να διαθεσει τους αναγκαιους πορους και το Πανεπιστημιο θα ηταν χτισμενο μεχρι τωρα και πληρως εξοπλισμενο θα ηταν και θα ειχε γινει και η φοιτητικη εστια για να μην αναγκαζονται οι φοιτητες να πληρωνουν τεραστια ενοικια ή να μενουν σε ακαταληλα σπιτια επειδη ειναι τα μονα που μπορουν να βρουν κοντα στο πανεπιστημιο.

Οι δικαιολογιες οτι χρειαζονται μελετες και σχεδια και χρονος ειναι φτηνες δικαιολογιες. Τα διαφορα ξενοδοχειακα συγκροτηματα που ξεφυτρωνουν οπως τα μανιταρια στη περιοχη της Παφου και του Πρωταρα ειναι η καλητερη αποδειξη οτι αμα δωθουν λεφτα τα εργα μπορουν να γινουν στο πι και φι.

Ομως οι προτεραιοτητες της Αγγελιδου και της Κυβερνησης που εκπρσωπει ειναι αλλες. Ειναι οι επιδοτησεις και οι φοροαπαλλαγες που δινει στους βιομηχανους και τους ξενοδοχους. Ειναι οι εξοπλισμοι και τα εργα υποδομης που χρειαζονται για να στηριξουν τα νεα στρατιωτικα δογματα. Γι' αυτους προοριζει τα λεφτα που περνει απο την φορολογια των εργαζομενων και οχι για δαπανες στη παιδεια και την υγεια.

Οι φοιτητες του Πανεπιστημιου εχουν χορτασει απο υποσχεσεις. Δεν πρεπει να δωσουν καμια πιστωση χρονου στο Υπουργειο. Λυσεις υπαρχουν, χωρις να χρειαζεται να στριμωχνωνται σε αθλιες αιθουσες ή να εξοριστουν στα χωραφια των Λατσιων (στις εγκαταστασεις του Αμερικανου), φτανει να δωθουν τα κονδυλια.

Ο μονος τροπος για να το κανει αυτο ομως η κηβερνηση ειναι να εξαναγκαστει απο το φοιτητικο κινημα. Οπως φανηκε απο τη περσινη κοροΐδια το υπουργειο δεν πειθεται απο λογικα επιχειρηματα. Χρειαζονται μαζικες και μαχητικες κινητοποιησεις, που ειναι το μονο που μπορει να την πιεσει. Αυτο το δρομο πρεπει να ακολουθησουν οι φοιτητες του πανεπιστημιου αν θελουν να λυσουν τα προβληματα τους και πρωτα και κυρια το στεγαστικο.

ΕΛΛΗΝΟ – ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

ΠΟΙΟΣ ΦΤΑΙΕΙ;

Η δικη των πεντε της «Ομονοιας» στην Αλβανια, εδωσε την ευκαιρια σε ολους να μιλουν για «αλβανικη προκληση» και για την αναγκη *«συσπειρωσης του ελληνισμου για να προστατευτουν τα δικαιωματα της ελληνικης μειονοτητας στην Αλβανια»*.

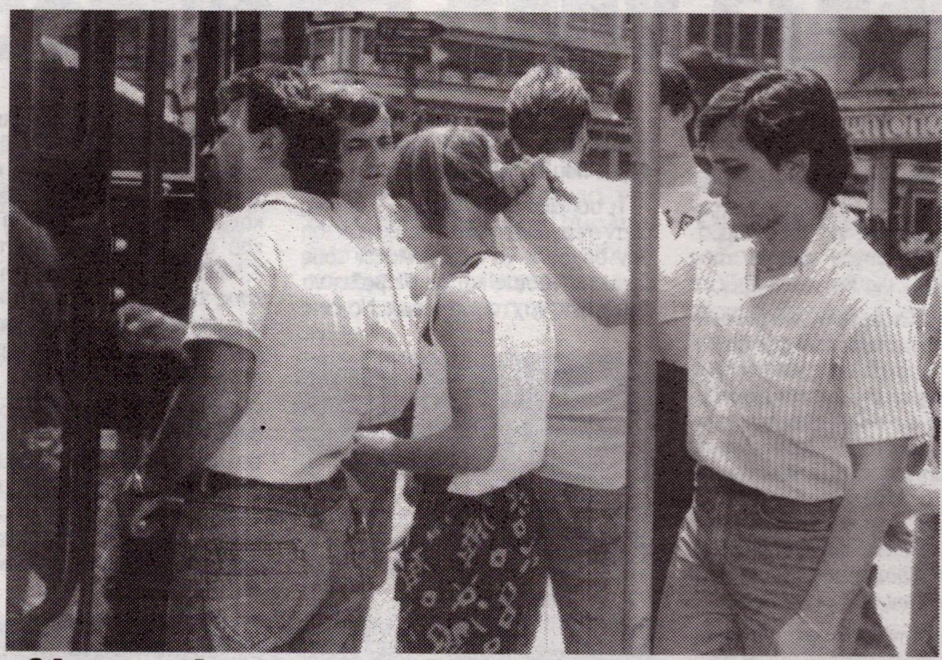

Οι "προστατες" της μειονοτητας δειχνουν ολη τους τη βαρβαροτητα μολις οι "αδελφοι βορειοηπειρωτες" περασουν στην απο δω μερια των συνορων

μειονοτητες

Τα Βαλκανια ειναι γεματα μειονοτητες και η «προστασια των αδελφων μας» ειναι το ευκολο αλλοθι για καθε κυβερνηση που θελει να παιξει το χαρτι του εθνικισμου.

Η Γιουγκοσλαβια ειναι ενα τραγικο παραδειγμα αυτης της πολιτικης. Ο Μιλοσεβιτς και ο Τουτζμαν καλιεργησαν τον εθνικισμο προκειμενου να στρεψουν αλλου την αγανακτηση των εργατων για τη λιτοτητα και τη φτωχεια. Μοιρασαν υποσχεσεις οτι η λυση για τους Σερβους της Βοσνιας ή αντιστοιχα για τούς Κροατες βρισκεται στις «αγκαλιες της μητερας πατριδας». Μαζι με τις υποσχεσεις μοιρασαν και οπλα στους τοπικους οπλαρχηγους που ξεκινησαν τις εθνικες εκκαθαρισεις. Με αυτον τον τροπο Σερβοι, Κροατες και Μουσουλμανοι που μεχρι το 1989 ζουσαν, δουλευαν και απεργουσαν μαζι κατεληξαν να σφαζονται για το χατηρι των τοπικων αρχουσων ταξεων.

Την ιδια καταστροφικη πολιτικη για τους εργατες και τις μειονοτητες ακολουθησε και ο Μητσοτακης με το Σαμαρα πουλωντας προστασια στους «Βορειοηπειροτες».

Το ποσο ενδιαφερεται ομως το ελληνικο κρατος για τους «βορειοηπειρωτες αδελφους» το αποδεικνυει καθε φορα που αυτοι φτανουν στην «μητερα Ελλαδα». Αυτο που βρισκουν ειναι βιαιες απελασεις, δολοφονιες απο την αστυνομια και το στρατο στα συνορα, φτωχεια και ανυπαρκτα δικαιωματα.

ακροδεξιοι εθνικιστες

Αυτη η πολιτικη της ελληνικης κυβερνησης ανοιξε τον δρομο σε εθνικιστικες και φασιστικες οργανωσεις για να νομιμοποιησουν την παρουσια τους. Σε αυτα τα κυκλωματα ανηκει και ο σκληρος πυρηνας της «Ομονοια», που ιδρυσε χωριστο ελληνικο κομμα μεσα στην Αλβανια και προπαγανδιζε ανοικτα για την «αυτονομια της Β. Ηπειρου».

Ολος αυτος ο συρφετος δεν περιοριστηκε στην προπαγανδα και στην υπηρεσια της επισημης ελληνικης διπλωματιας αλλα προχωρησε πολυ περισσοτερο.

Τον περασμενο Απριλη ακροδεξιοι επιτεθηκαν στο μειονοτικο χωριο Επισκοπη δολοφονοντας δυο αοπλους Αλβανους φανταρους. Τον Ιουλη οι Αλβανικες αρχες συνελαβαν για λιγες ωρες δυο αδελφια την Ελεονορα και Κωστα Κοκαβεση οι οποιοι εγραφαν συνθηματα στους τοιχους υπερ της προσαρτησης της Νοτιας Αλβανιας στην Ελλαδα. Η λεπτομερεια που περασε στα ψιλα των ελληνικων εφημεριδων ειναι οτι η Ελεονορα ειναι μελος της νεολαιας της Πολιτικης Ανοιξης στην Νεα Ιωνια.

Ο φασιστικος «Στοχος» δημοσιευει χαρτες της Ελλαδας με συνορα στα Τιρανα, προπαγανδιζει για «ενοπλο ανταρτικο» και ενθαρρυνει ενεργειες σαν αυτη του ακροδεξιου σμηναρχου Βρακα, που πεταξε με ψεκαστικο πανω απο την Αλβανια και εριξε προκυρηξεις που προπαγανδιζουν την επεμβαση στην Αλβανια. Αυτη την εφημεριδα ο Σαμαρας μοιραζε δωρεαν σε χιλιαδες αντιτυπα στα ελληνικα στρατοπεδα και αστυνομικα τμηματα.

Πλαϊ σε ολους αυτους ειναι και η ορθοδοξη εκκλησια με πρωτεργατη τον Μητροπολιτη Κονιτσης Σεβαστιανο που μεσα απο τους δυο ραδιοσταθμους που εχει στελλει καθημερινα μυνηματα μισους στα χωρια της μειονοτητας και προπαγανδιζει για «αυτονομια της Β. Ηπειρου».

Αυτοι ειναι οι «προστατες των βορειοηπειρωτων» που στηριξε και ενθαρυνε η ελληνικη κυβερνηση. Αν ειχαν την δυναμη θα εκαναν οτι εκανε ο Σαμψων, ο Γιωρκατζης, ο Γριβας και οι αλλοι τουρκοφαγοι που το '63 ως το '67 «ξεκαθαριζαν» τουρκοκυπριακα χωρια σφαζοντας και λεηλατοντας. Αυτη τους τη δραση ομως την πληρωσαν τοτε οι μειονοτητες στην Τουρκια και στην Ελλαδα οπως πληρωνει σημερα την δραση των ακροδεξιων «προστατων», η μειονοτητα.

οικονομικες εξορμησεις

Αυτες τις ακροδεξιες προκλησεις η κυβερνηση του Πασοκ τις θεωρει «μεμωνομενα περιστατικα» και ενω μιλα για διαλογο με την Αλβανια αρνειται να ξηλωσει αυτα τα βρωμικα κυκλωματα. Αντιθετα εχει εξαπολυσει ενα βαρβαρο πογκρομ απελασεων των Αλβανων μεταναστων.

Το Πασοκ χρησιμοποιησε και χρησιμοποιει τα ιδια οπλα με την Ν.Δ. γιατι ακολουθα την ιδια πολιτικη με αυτη. Την πολιτικη που εξυπηρετει τα συμεροντα των ελληνων καπιταλιστων και τους στοχους τους να μετατρεψουν τα Βαλκαλνια σε «ενδοχωρα της Ελαδας» οπως δηλωνουν κυνικα.

Σημερα η Ελλαδα ειναι η δευτερη χωρα, μετα την Ιταλια, σε επενδυσεις στην Αλβανια. Οι ελληνες επιχειρηματιες που επενδυουν στην Αλβανια επιχορηγουνται με 50% απο το ελληνικο κρατος. Δεκαδες επιχειρησεις εχουν αναπτυχθει στο Αργυροκαστρο και τη Κορυτσα.

Η Αλβανια μαζι με την Βουλγαρια απο την 1 Απριλη 1993 εχουν ενταχθει στην «ζωνη της δραχμης» και αποτελουν τις πρωτες χωρες που η δραχμη λειτουργα σαν συναλαγμα, κανοντας την ετσι πιο περιζητητη απο το δολαριο! Ολα αυτα ενισχυθηκαν απο την ιδρυση της «Απολλωνιας Τραπεζας» με 60% συμμετοχη της Τραπεζας Αττικης κα 40% της Τραπεζας Αλβανιας.

Η ελληνικη μειονοτητα χρησιμοποιειται σαν μοχλος πιεσεις στις διαπραμγατευσεις για τους ορους που θα κλεισουν ολες αυτες οι «δουλειες». Με τον ιδιο τροπο χρησιμοποιουνται και οι Αλβανοι μεταναστες στην Ελλαδα.

υποκρισια

Αυτο τον βρωμικο ρολο της ελληνικης αρχουσας ταξης ειναι που θελουν να καλυψουν πισω απο την φιλολογια για τις «προκλησεις του Μπερισα».

Στο ιδιο μοτιβο κινηθηκαν και οι ελληνοκυπριοι βουλευτες που πηγαν στην Αλβανια για να το παιξουν προστατες της μειονοτητας. Απο ποτε ο Καρας του Συναγερμου εγινε προστατης των μειονοτητων; Δεν ειναι αυτος που οταν επισκευφτηκε την Λεμεσο και μιλησε στον ΠΑΟΚ εχωντας διπλα του τον Σαμψων, αναφερτηκε στους τουρκοκυπριους που ζουν λιγα μετρα πιο κατω και πεταξε το ρατσιστικο: «*φοβασε να κυκλοφορησεις γιατι στην περιοχη κυκλοφορουν αγνωστες φατσες*»; Δεν ειναι αυτος και οι ομοιοι του που χειροκροτουν την αστυνομια που παρενοχλει και τρομοκρατει τους τουρκοκυπριους που ζουν στο νοτο; Ο Καρας δεν εχει κανενα προβλημα να το παιζει προστατης των μειονοτητων φτανει να μην βρισκονται στο κρατος του και ακομα καλυτερα αν βρισκονται σε εχθρικο κρατος.

Ειναι φοβερη η υποκρισια ολων αυτων που ετρεξουν να κανουν ερανους για τη μειονοτητα, να φιλοξενουν βορειοηπειρωτες και να οργανωνουν μαζικες βαφτισεις. Μεχρι και υδροδοτηση ενος χωριου της μειονοτητας στην Αλβανια, εκαναν. Ποτέ ομως δεν ενδιαφερτηκαν να κανουν ενα δρομο, ή να υδροδοτησουν ενα τουρκοκυπριακο χωριο. Μαλλον το αντιθετο τους ενδιεφερε να κανουν, ολα τα πριν το '74 χρονια, οταν τα τουρκικα χωρια και οι συνοικιες ηταν τελειως υποβαθμισμενες, πολλες φορες χωρις νερο, ρευμα, δρομους, σχολεια και αλλα παρομοια.

Δυστυχως μαζι με αυτους τους υποκριτες εθνικιστες συνταχθηκε και το ΑΚΕΛ που εστειλε τον βουλευτη Αριστοφανη Γεωργιου μαζι τους στην Αλβανια. Οχι μονο δεν διαφοροποιηθηκε απο τον Καρα και τους υπολοιπους ο Α. Γεωργιου αλλα καλεσε τους ελληνοκυπριους επιχειρηματιες να αρπαξουν την ευκαιρια και να *«ενθαρρυνθουν για να κανουν επενδυσεις, (στην Αλβανια) που θα ειναι επικερδεις για οσους αποτολμησουν μια και τα μεροκαματα ειναι πολυ χαμηλα, ενα δολαριο τη μερα»*.(Φιλελευθερος 28/8/94).

διεθνισμος

Η μειονοτητα δεν εχει τιποτα το καλο να περιμενει απ' ολους αυτους. Αντιθετα η χρησιμοποιηση της σαν εργαλειο του ελληνικου Υπουργειου Εξωτερικων ειχε σαν αποτελεσμα την αυξηση της καταπιεσης της απο τον Μπερισα. Ταυτοχρονα, ολες αυτες οι κινησεις Μητσοτακη - Σαμαρα και Παπανδρεου - Παπαθεμελη ηταν ενα πρωτης ταξης πολιτικο δωρο στον Μπερισα που τωρα εχει εναν αποδιοπομπαιο τραγο, ωστε να αποστρεψει απο πανω του την αγανακτηση ολοκληρου του αλβανικου λαου για την πολιτικη που ακολουθει αυτος και η ταξη του.

Η ελληνικη μειονοτητα στην Αλβανια δεν εχει κανενα λογο να ταυτιστει με τους 5 της «Ομονοιας». Αντι να ειναι υποχειριο της ελληνικης διπλωματιας θα πρεπει να παλεψει με του Αλβανους εργατες για περισσοτερες ελευθεριες και καλυτερη ζωη για ολους. Οπως αποδειχτηκε με την ανατροπη του σταλινικου καθεστωτος του Αλια, η συμμαχια με τους Αλβανους εργατες ειναι πολυ πιο αποτελεσματικη απο τη συμμαχια με το ελληνικο Υπουργειο Εξωτερικων.

Για να χτιστει αυτη η ενοτητα ειναι σημαντικο οι ελληνες εργαζομενοι να παλεψουν για το ξηλωμα των βρωμικων κυκλωματων των «προστατων» της μειονοτητας και να αντιταχθουν στη ρατσιστικη και βαρβαρη πολιτικη των απελασεων των Αλβανων μεταναστων.

Οι εργατες των Βαλκανιων μπορουν να ζησουν ειρηνικα αν ξηλωσουν την ταξη που φερνει τον πολεμο την φτωχεια και την προσφυγια. Αν ανατρεψουν τους καπιταλιστες στην Ελλαδα, την Αλβανια, την Σερβια την Μακεδονια. Η μονη πραγματικη λυση βρισκεται στην κοινη παλη για το σοσιαλισμο.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΤΟ ΒΡΩΜΙΚΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

Η επισημη ελληνικη προπαγανδα προσπαθει να παρουσιασει την Αλβανια να διεκδικα τμηματα της ελληνικης επικρατειας και οτι υποκινειται απο αλλες δυναμεις, τους αμερικανους και τους τουρκους. Μια ματια στην ιστορια της Αλβανιας δειχνει πως τα πραματα ειναι πολυ διαφορετικα

Οι Αλβανοι αντισταθηκαν σκληρα στο οθωμανικο κρατος και χρειαστηκε να χυσουν πολυ αιμα μεχρι να ανακηρυξουν την ανεξαρτησια τους στα 1912. Στις 8 Αυγουστου 1913 παραμονες του Α Παγκοσμιου πολεμου υπογραφεται το πρωτοκολλο της Φλωρεντιας που αναγνωριζει την Αλβανια και ως συνορα της αυτα που υπαρχουν και σημερα. Ομως τοσο ο ελληνικος οσο και οι αλλοι γειτονικοι καπιταλισμοι, αρχιζουν να εκδηλωνουν τις ιμπεριαλιστικες διαθεσεις τους συναπτοντας μυστικες συμφωνιες. Χαρακτηριστικη περιπτωση ειναι το Μυστικο Συμφωνο του Λονδινου της 26 Απριλιου του 1915 συμφωνα με το οποιο η Αλβανια θα μοιραζοταν αναμεσα σε Ελλαδα, Σερβια, Μαυροβουνιο και Ιταλια.

Τον Οκτωβρη του 1914 η Ελλαδα προχωρα σε ανοικτη στρατιωτικη επεμβαση εχοντας την συγκαταθεση των μεγαλων δυναμεων και καταλαμβανει την Νοτια Αλβανια με προσχημα την «αποκατασταση της ταξης», λογω της εξεγερσης εναντια στην μοναρχια και του εμφυλιου που ξεσπασε στη χωρα. Τον Απριλη του 1916 με βασιλικο διαταγμα προσαρτα τα εδαφη, αδιαφορωντας για την γνωμη των πληθυσμων.

Οι ρηξεις ομως στις ιμπεριαλιστικες συμμαχιες που συμμετειχε η Ελλαδα, αλλα και τα ανταλλαγματα που πηρε σε αλλες περιοχες, οδηγουν στην αποχωρηση του ελληνικου στρατου απο την περιοχη. Ωστοσο οι βλεψεις ποτε δεν παυουν να υπαρχουν.

Στις 29 Ιουλιου 1919 υπογραφεται στο Παρισι το συμφωνο Βενιζελου - Τιτονι, αναμεσα στην Ελλαδα και την Ιταλια. Η Ιταλια αναλαμβανε την υποχρεωση να υποστηριξει την ελληνικη αξιωση για προασαρτηση της «Βορειου Ηπειρου», ενω η Ελλαδα αναλαμβανε την υποχρεωση να υποστηριξει το δικαιωμα της Ιταλιας να κρατησει το λιμανι της Αυλωνας και να αποτελεσει η υπολοιπη Αλβανια πρετεκτορατο της.

Αυτα τα σχεδια τα χαλασε μια νεα αλβανικη επανασταση που καταφερε να εκδιωξει τον ιταλικο στρατο απο ολοκληρη τη χωρα. Η ελληνο ιταλικη συμφωνια σπαζει. Την ιδια περιοδο ο ελληνικος στρατος ηταν απασχολημενος στην Μικρασιατικη Εκστρατεια, γι' αυτο και, παρα τις συνεχιζομενες ελληνικες διεκδικησεις, η Αλβανια γινεται δεκτη ως μελος της Κοινωνιας των Εθνων τον Δεκεμβριο του 1920. Το Νοεμβριο του 1921 η πρεσβευτικη συνδιασκεψη της Κοινωνιας των Εθνων αποφασιζει ως συνορα της Αλβανιας αυτα που ειχαν καθορισθει και το 1913, δηλαδη τα σημερινα της συνορα.

Ο Β' Παγκοσμιος Πολεμος δινει την ευκαιρια στους Ελληνες καπιταλιστες να ξαν' αρπαξουν αυτες τις περιοχες. Το περιφημο «Αλβανικο Επος».

Με το τελος του πολεμου, η Αλβανια βρισκεται στη σφαιρα επιρροης της ΕΣΣΔ και το βορειοηπειρωτικο ενταασσεται μεσα στις αναγκες του ψυχρου πολεμου. Ομως οι βλεψεις της ελληνικης αρχουσας ταξης δεν παυουν να υπαρχουν. Τον Ιουλιο του 1946 η Γερουσια των ΗΠΑ εγκρινει ψηφισμα με το οποιο θεωρει δικαιες τις ελληνικες διεκδικησεις.

Οι βλεψεις του ελληνικου καπιταλισμου ενισχυονται απο την εκκλησια που φροντιζει με τις πολεμοχαρες κραυγες της να συντηρει το καταλληλο κλιμα ενω η χρηματοδοτηση διαφορων φασιστικων οργανωσεων οπως η ΣΦΕΒΑ, που προπαγανδιζε ανοικτα μια αμεση στρατιωτικη εισβολη του ελληνικου στρατου στην Αλβανια ποτε δεν σταματησε.

Μετα απο ολα αυτα ποιος κινδυνευει απο ποιον, ποιος προκαλει ποιον και ποιος υποκινει ποιον.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Στις 25 Αυγουστου ο αντιπροεδρος της Ομοσπονδιας Σιδηροδρομικων Σωτηρης Ραυτοπουλος διαμαρτυρηθηκε για τον ξυλοδαρμο Αλβανων μεταναστων και οι μπατσοι τον συνελαβαν για «περιυβρηση αρχης».

Το Συνδικατο κλωστοϋφαντουργιας- ιματισμου- δερματος σε ανακοινωση συμπαραστασης στο συνδικαλιστη, χαρακτηριζει *«επικυνδυνη τη λογικη που εξομοιωνει την πολιτικη του Μπερισα με τους Αλβανους εργαζομενους και λαθρομεταναστες. Τα προβληματα δεν θα λυθουν στις πλατες των λαθρομεταναστων, ουτε με τη σταση παλικαραδων τυπου Βρακα ή Ζηταδων της Ομονοιας».*

Οι εργαζομενοι του ΟΣΕ (σιδηροδομικοι), στο σταθμο Λαρισης βοηθησαν Αλβανο μεταναστη που δεκτηκε επιθεση απο φασιστες τραμπουκους.

Προς αυτη την κατευθηση ειναι που βρισκεται ο δρομος για το χτισιμο της ταξικης ενοτητας Αλβανων και ελληνων εργατων

ΔΙΕΘΝΗ

ΡΟΥΑΝΤΑ

Ο ΒΡΩΜΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΩΝ

Στην πολη Γκαμα στα συνορα της Ρουαντα με το Ζαιρ ενα εκατομυρια ανθρωποι πεθαινουν την πεινας. Εχουν ελαχιστο νερο και δυσκολα βρισκουν οποιαδηποτε φαρμακευτικη περιθαλψη. Περεσσοτεροι απο 50.000 εχουν τραυματα απο τις μαχες στη Ρουαντα. Οι ανοιχτες πληγες και τα ακρωτηριασμενα μελη τους σαπιζουν χωρις καμια φροντιδα. Χιλιαδες πεθαινουν καθημερινα. *«Ειναι ενας κινητος ιμαντας θανατου»* λεει ενας νοσοκομος. Η Γκαμα ειναι πραγματικη κολαση.

ΦΡΙΚΗ

Τουλαχιστον ο μισος πληθυσμος της Ρουαντα ειναι νεκρος ή εχει εγκαταλειψει τη χωρα. Για τα Μεσα Μαζικης Επικοινωνιας ειναι ενα ακομα παραδειγμα των «παρανοϊκων φυλετικων διαιρεσεων» που χαρακτηριζουν την Αφρικη. Μια ακομα αποδειξη οτι η κατασταση στην Αφρικη δεν αλλαζει.

Προκειται για χυδαια ψεμματα που προσπαθουν να καλυψουν τον βρωμικο ρολο της Δυσης σ' αυτο το μακελειο. Αν ενδιαφερονταν πραγματικα θα μπορουσαν πολυ ευκολα και γρηγορα να στειλουν τροφιμα, νερο, φαρμακα και στεγη για καθε εναν απο τους προσφυγες. Δεν ειναι καθολου δυσκολο, το εχουν ξανακανει. Οι ΗΠΑ, η Βρετανια, η Γαλλια ακομα και η Ελλαδα δεν δυσκολευτηκαν καθολου να εφοδιασουν και να τροφοδοτουν με ολα τ΄αναγκαια μεσα, τον τεραστιο στρατο στην ερημο της Σαουδικης Αραβιας στον πολεμο του Κολπου. Τωρα γιατι δε μπορουν; Αν η ιδια προσπαθεια γινοταν για να σωθουν ζωες στη Ρουαντα, τοτε εκατομυρια θα μπορουσαν να ειχαν σωθει. Αντι γι΄αυτο οι Δυτικες Δυναμεις καθονται και βλεπουν τους ανθρωπους να πεθαινουν. Η συνολικη βοηθεια που υποσχεθηκαν ισοδυναμει με τα χρηματα που ξοδευαν καθε 45 λεπτα του πολεμου στον Κολπο.

Η ευθυνη των δυτικων δυναμεων ειναι ακομα βαθυτερη. Επαιξαν ενα βρωμικο ρολο καλιεργωντας το μισος μεταξυ των φυλων των Χουτου με τους Τουτσι - δυο φυλων που μιλουν την ιδια γλωσσα και μοιραζονται παρομοια ηθη και εθιμα.

Οι Βελγοι αποικοικρατες το 1890 εδιναν προνομια σε μελη της μειοψηφιας των Τουτσι και τους χρησιμοποιουσαν για να καταπιεζουν την πλειοψηωια των Χουτου. Καθιερωσαν την υπαρξη δελτιων ταυτοτητας πανω στα οποια αναγραφονταν αν ηταν Χουτου ή Τουτσι.

Μετα την εκδιωξη των Βελγων απο τη χωρα το 1950, ο ελεγχος περασε στους Χουτου που με την υποστηριξη της Γαλλιας εγκαθιδυσαν ενα στρατιωτιο καθεστως που διελυσε τα κομματα της αντιπολιτευσης και οργανωνε επιθεσεις θανατου εναντια στους Τουτσι. Εκατονταδες χιλιαδες Τουτσι αναγκαστηκαν να προφυγοποιηθουν.

Το καθεστως εφαρμοσε το οικονομικο προγραμμα που προτειναν οι δυτικοι τραπεζιτες. Το αποτελεσμα ηταν νά οδηγηθουν εκατομυρια στη πεινα και ο μεσος ορος του εισοδηματος να ειναι λιγοτερο απο 3 λιρες τη βδομαδα. Τα κερδη ομως των δυτικων τραπεζων ηταν τεραστια. Απο το 1985 μεχρι σημερα οι Αφρικανικες χωρες εχουν δωσει στο Διεθνες Νομισματικο ταμειο 2,000 εκατομυρια λιρες περισσοτερα απο οτι εχουν παρει σε δανεια.

Δεν ηταν λοιπον εκπληξη οτι η Γαλλικη κυβερνηση εστειλε στρατευματα προσφατα. Φοβαται οτι η αποσταθεροποιηση θα περασει και σε αλλα καθετστωτα της Αφρικης που οι Γαλλοι καπιταλιστες εχουν συμφεροντα.

Η Βαρβαροτητα στη Ρουντα δειχνει τι συμβαινει, οταν η οικονομικη κριση του καπιταλισμου στα 1990 συνδιαστει με τις φυλετικες διακρισεις που καλιεργηθηκαν απο τον ιμπεριαλισμο απο το 1890.

Ειναι μια πρωτη γευση για το τι μπορει να ακολουθησει οσο το οικονομικο χαος και οι πολεμοι στην Αφρικη συνεχιζουν και θα συνεχιζουν, οσο ο καπιταλισμος εξακολουθει να υπαρχει.

Μεσα στα κλιματιζομενα γραφεια τους και στα ιδιωτικα τους τζετ τα αφεντικα και οι πολιτικοι που διευθυνουν τον καπιταλισμο δεν μυριζουν τον θανατο στην Γκαμα. Ομως το αιμα ειναι ακομα νωπο στα χερια τους.

Σε ολο τον κοσμο το συστημα βρισκεται σε βαθεια κριση. Οι απλοι ανθρωποι ειναι απογοητευμενοι απο τους πολιτικους.

Η Αφρικη δειχνει οτι ολοκληρη αβυσσος χωριζει εκεινους που βρισκονται στη κορυφη της κοινωνιας και ολους εμας.

ΚΟΥΒΑ

35 ΧΡΟΝΙΑ Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΤΩΝ ΗΠΑ

Οι εικονες φρικης των εξαθλιωμενων Κουβανων που προσπαθουν με καθε τροπο να φυγουν απο την Κουβα διασχιζοντας τη θαλασσα με αυτοσχεδια μεσα, συνοδευτηκαν απο την ανακοινωση του Κλιντον πως οχι μονο θα επιβαλει εμπαρκο στην Κουβα, αλλα, οι Κουβανοι που φτανουν στις ΗΠΑ θα συλλαμβανονται σαν παρανομοι και θα μεταφερονται στην Αμερικανικη βαση Κουαντανамο με τα μεγαλα προσφυγικα στρατοπεδα, μαζι με τους 15.000 προσφυγες απο την Αϊτη που βρισκονται ηδη εκει.

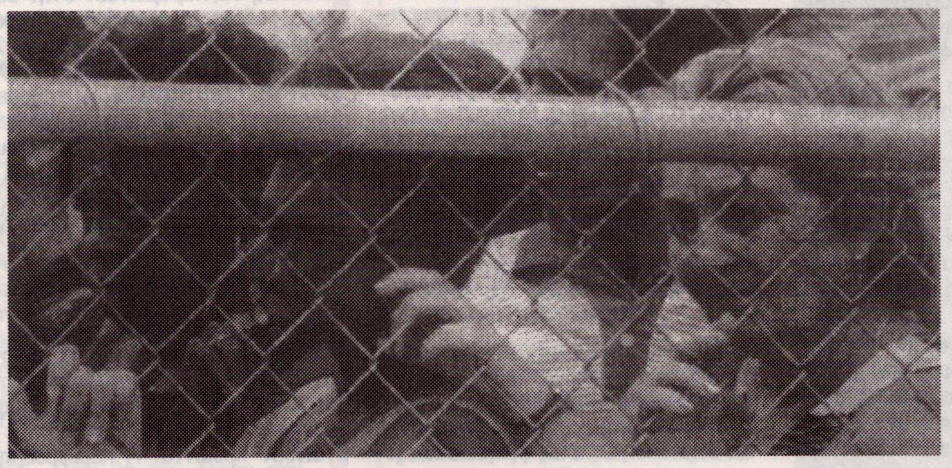

Το Κουανταναμο ανηκει στην Κουβα αλλα απο χρονια εχει καταληφθει απο τον Αμερικανικο στρατο και ειναι η βαση κλειδι της αμερικανικης παρουσιας στην περιοχη.

Η απαιτηση του Κλιντον για "δημοκρατικοποιηση" της Κουβας, ειναι κοροϊδια τη στιγμη που μεσα σ' αυτον τον αιωνα η ΗΠΑ επενεβηκαν 25 φορες σε χωρες της Λατινικης Αμερικης και της Καραβαϊκης, υποστηριζοντας μια σειρα απο δικτατοριες με απωτερο παντα σκοπο τον ελεγχο της περιοχης.

Κρατικος καπιταλισμος

Μεχρι το 1959 που ο Καστρο με μια ομαδα ανταρτων εριξε το δικτατορα Μπατιστα, η Κουβα ηταν κατω απο τον πληρη ελεγχο των ΗΠΑ. Η νικη του Καστρο δυσαρεστησε πολυ τις ΗΠΑ οχι μονο γιατι εχαναν τον ελεγχο αλλα και γιατι φοβονταν πως η επιτυχια του Καστρο θα μπορουσε να οδηγησει σε μια σειρα απο εξεγερσεις και σε αλλες χωρες της περιοχης. Το 1961 ο Κεννεντυ κατεστρωσε σχεδιο για εισβολη στην Κουβα απο δεξιους Κουβανους που ομως απετυχε. Απο τοτε ηταν που αρχισε ο οικονομικος αποκλεισμος της Κουβας.

Το καθεστως που εγκαθιδρυσε στην Κουβα ο Καστρο δεν ηταν σοσιαλισμος αλλα κρατικος καπιταλισμος. Οπως στη Ρωσια και στις χωρες της ανατολικης Ευρωπης, ο ελεγχος του πλουτου ανηκει οχι στους εργατες αλλα σε ενα προνομιουχο στρωμα γραφειοκρατων. Ωστοσο, οι ριζικες αλλαγες που εγιναν στην παιδεια, την ιατροφαρμακευτικη περιθαλψη και τις κοινωνικες παροχες, κρατησαν τον Καστρο δημοφιλη στο λαο.

Για χρονια οι ΗΠΑ "υποδεχονταν" τους κουβανους προσφυγες χρησιμοποιωντας τους στο βρωμικο παιχνιδι των δυο "υπερδυναμεων", εναντια στη Ρωσια που υποστηριζε την Κουβα. Με το γκρεμισμα του σταλινισμου και την διαλυση της ΕΣΣΔ, η Κουβα απεμεινε μονη της. Οι ΗΠΑ δεν χρειαζονται πια τους προσφυγες για ν'αποδειξουν την ανωτεροτητα του καπιταλισμου κι'ετσι ενισχυσαν τον οικονομικο αποκλεισμο.

Το αποτελεσμα του αποκλεισμου ηταν η οικονομικη κριση που αντιμετωπιζε η Κουβα να παρει αγριες διαστασεις. Την ιδια στιγμη ομως που οργανωνονταν συσσιτια για το μεγαλο μερος του πληθυσμου, οι γραφειοκρατες και οι πλουσιοι εκαναν τα ψωνια τους απο τα ειδικα μαγαζια με δολλαρια. Αυτο οχι μονο μεγαλωσε ακομα πιο πολυ το χασμα μεταξυ πλουσιων και φτωχων, αλλα οδηγησε σε πικρα και δυσαρεσκεια που ξεσπασε με μεγαλες διαδηλωσεις στη Χαβανα που οδηγησαν στην προσφατη μαζικη εξοδο απο την Κουβα.

Υποστηριζουμε τους Κουβανους εργατες εναντια στον αμερικανικο ιμπεριαλισμο αλλα συγχρονως αναγνωριζουμε πως οι πραγματικοι τους συμμαχοι δεν ειναι ουτε ο Καστρο ουτε οι γραφειοκρατες του. Στον αγωνα εναντια στον ιμπεριαλισμο για μια πραγματικη σοσιαλιστικη κοινωνια, οι συμμαχοι των Κουβανων εργατων ειναι τα εκατομμυρια εργατες της περιοχης, απο το Ελ Σαλβαντορ και τη Γουατεμαλα μεχρι το Μεξικο.

Τζενη Αλβανου

ΝΙΓΗΡΙΑ

ΟΙ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

Οι εργατες στη Νιγηρια αντιστεκονται με επιτυχια εναντια στις προσπαθειες της δικτατορικης κυβερνησης να καταστειλει τις απεργιακες τους κινητοποιησεις.

Η στρατιωτικη κυβερνηση, που εδω και δυο μηνες βρισκεται αντιμετωπη με μαζικες απεργιες στην πετρελαιοβιομηχανια, απελυσε προσφατα τους ηγετες των σημαντικοτερων συνδικατων και απειλει τους απεργους με απολυσεις.

Τον περασμενο Ιουλιο, περισσοτεροι απο 100 ανθρωποι σκοτωθηκαν απο αστυνομικους σε διαδηλωσεις εναντια στο στρατιωτικο καθεστως.

Ωστοσο οι κινητοποιησεις συνεχιστηκαν. Ενας απο τους διευθυντες στην βιομηχανια πετρελαιου σχολιαζε χαρακτηριστικα: *"Αρχικα ορισμενοι συνεχιζαν να δουλευουν και στη συνεχεια λιγοτεροι. Σημερα ολοι βρισκονται σε απεργια"*.

Οι απεργιες ξεκινησαν με αιτημα την απελευθερωση του Moshood Abiola, που κερδισε τις προεδρικες εκλογες το '93. Η προηγουμενη στρατιωτικη κυβερνηση ειχε ακυρωσει τ'αποτελεσματα των εκλογων μετα την εκλογικη νικη του Abiola.

Τωρα ομως οι απεργοι διεκδικουν επισης την αναδιαρθρωση στην βιομηχανια πετρελαιου και τον τερματισμο των απολυσεων.

Η κυβερνηση, που σημερα βρισκεται αντιμετωπη με 200.000 απεργους, τα εχει χαμενα. Προσπαθησε να επιστρατευσει συνταξιουχους, παλιους εργατες στην πετρελαιοβιομηχανια σε μια προσπαθεια της να σπασει την απεργια. Προσπαθει επισης να αναμοχλευσει εθνικιστικες προκαταληψεις αποδιδοντας την απεγια σε ορισμενες φυλες.

Ο πανικός του δικτατορα Abacha τον εφερε στο σημειο ν'απολυσει θλους τους διευθυντες ολων των κρατικων επιχειρησεων καθως επισης και δυο απο τους αρχηγους των ενοπλων δυναμεων.

Η αρχουσα ταξη ειναι διασπασμενη για το κατα ποσο θα πρεπει να επιδιωξει καποιο συμβιβασμο με εκεινους τους συντεχνιακους ηγετες που προσκεινται φιλικα προς το καθεστως ή αν θα πρεπει να επιδιωξει να συνθλιψει ολες ανεξαιρετως τις συντεχνιες.

Σημερα, μετα την αποφαση του ανωτατου δικαστηριου οτι η απολυση των συνδικαλιτων ηγετων ηταν παρανομη ο Abacha προσπαθει να γεμισει ολες τις ανωτερες κυβερνητικες θεσεις με δικους τους ανθρωπους.

Η Νιγηρια ειναι στο χειλος σημαντικων αλλαγων. Η αρχουσα ταξη βρισκεται σε καταtασταση απογνωσης και κλωτσα προς ολες τις κατευθυνσεις. Εκατονταδες χιλιαδες εργατες απεργουν ενω εκατομμυρια ειναι ετοιμοι να ενωθουν μαζι τους αρκει οι ηγετες των συντεχνιων να δωσουν το συνθημα.

ΝΑ ΞΑΝΑΖΩΝΤΑΝΕΨΟΥΜΕ ΤΙΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΩΝ ΦΡΟΥΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΑΧΗΤΙΚΗΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

Το εργατικο κινημα στη Κυπρο εχει μια πλουσια παραδοση εργατικων αγωνων. Ξεχωριστη θεση μεσα σε αυτη την παρδοση εχει η μεγαλη απεργια των μεταλλορυχων της ΚΜΕ το 1948 στην οποια οποια πηραν μερος 2000 ελληνοκυπριοι και τουρκοκυπριοι εργαζομενοι

Κρατησε 124 μερες και χαρακτηριζονταν απο μαζικες συγκεντωσεις και συνελευσεις των απεργων στις οποιες επαιρναν μερος και οι γυναικες και τα παιδια τους. Μαχητικες πορειες στην περιοχη των μεταλλειων, τα γυρω χωρια και τις πολεις. Συγκρουσεις με την αστυνομια και τους απεργοσπαστες.

Δυο φορες η αστυνομια ανοιξε πυρ εναντιον των απεργων τραυματιζονας δεκαδες απο αυτους ενω απεργοι τραβιονταν καθε μερα στα κρατητηρια και τα δικαστηρια του αποικιακου καθεστωτος. Πανω απο εκατο πενηντα απεργοι, αναμεσα τους πολλες γυναικες, καταδικαστηκαν σε φυλακισεις απο 2 μηνες μεχρι 2 χρονια ή με χρηματικα προστιμα για την συμμετοχη τους σε «παρανομες» πορειες και συγκεντρωσεις.

Ενα φανταστικο κυμα συμπαραστασης απο ολοκληρη την εργατικη ταξη της Κυπρου εκδηλωθηκε προς τους απεργους. Τα παιδια εσπαζαν τους κουμπαραδες τους για να δωσουν τα ελαχιστα γροσια που ειχαν για τους μεταλλωρυχους και τις οικογενειες τους. Οι κουρεις προσφεραν δωρεαν υπηρεσιες στους απεργους, οπως και γιατροι, νοσοκομες και αλλοι. Καθημερινα μαζευονταν τεραστια για την εποχη ποσα σε μετρητα και ειδος και στελνονταν στους απεργους και τις οικογενειες τους. Η συνολικη οικονομικη ενισχιση εφτασε στο υψος των 40,000 λιρων, κατι που σε σημερινες τιμες σημαινει περιπου εναμιση εκατομμυριο λιρες.

Πολλες φορες οι απεργοι για να περιφρουρησουν την απεργια τους χρειαστηκε να συγκρουστουν με τους απεργοσπαστες και την αστυνομια. Ενα περιστατικο οπως το περιγραφει ο Π. Βαρναβα στο βιβλιο του «ενας μεταλλωρυχος θυμαται» ειναι πολυ χαρακτηριστικο: *«Κλασικο δειγμα της πρωτοβουλιας και μαχητικοτητας της (γυναικας) ηταν η περιπτωση της «μαχης του τρενου», στις 16 του Μαρτη οταν 10 εργατριες απο το Ξερο σταματησαν την μηχανη του τραινου, με τα βαγονια στα ενδιαμεσα της γραμμης Μαυροβουνιου - Ξερου, ξυλοκοπωντας 5 - 6 απεργοσπαστες μαζι με τον Αγγλο οδηγο»*

Σε ενα αλλο περιστατικο που εγινε στις 3 του Μαρτη η αστυνομια για να προστατεψει τους απεργοσπαστες της εταιρειας πυροβολησε τους απεργους. Εγινε πραγματικη μαχη με αποτελεσμα να τραυματιστουν 8 απεργοι, 5 τουρκοι και 3 ελληνες, οχτω αστυνομικοι και τεσσερεις απεργοσπαστες.

Την ιδια μερα οργανωθηκαν μεγαλες συγκεντρωσεις και συλλαλητηρια στο Μαυροβουνι και το Ξερο ενω το βραδυ οργανωθηκαν μαζικες συγκεντρωσεις διαμαρτυριας στα οικηματα της ΠΕΟ. Στη συγκεντρωση της Λευκωσιας πηραν μερος 8 χιλιαδες ατομα.

Το πρακτορειο Ρεουτερ μετεδωσε για τα γεγονοτα της 3ης του Μαρτη: «Η αστυνομια πυροβολησε σημερα εναντιον απεργων εργατων εις την περιοχη των αμερικανικων μεταλλειων Μαυροβουνιου. Υπαρχουν πληγωμενοι. Η αστυνομια πυροβολησε οταν οι μεταλλωρυχοι προσπαθησαν να επιτεθουν εναντιον απεργοσπαστων. Στις Κεντρικες Φυλακες 60 κρατουμενοι κηρυξαν απεργια πεινας σε ενδειξη συμπαθειας προς τους απεργους. Οι κυπριοι τυπογραφοι αρνουνται να στοιχειοθετησουν δημοσιευματα που κατα την γνωμη τους ζημιωνουν τον αγωνα των συμπατριωτων τους μεταλλωρυχων.»

Η ΠΕΟ και η Κ.Τ.Ι.Β.Κ. (τουρκικη συντεχνια) μετα απο αυτα τα επεισοδια καλεσαν νεα 24 ωρη παναπεργια για τις 6 του Μαρτη. Η συμμετοχη ειναι φανταστικη. Οργανωνονται Συλλαλητηρια και πορειες σε ολες τις πολεις τις Κυπρου με συνθηματα *«κατω τα οπλα που κτυπουν πεινασμενους απεργους», «ελληνες και τουρκοι, σηκωστε πιο ψηλα την σημαια της ενοτητας της εργατικης ταξης».* Οι κινητοποιησεις της 6ης του Μαρτη ισως να ηταν οι μεγαλητερες εργατικες κινητοποιησεις που εγιναν ποτε στη Κυπρο.

Η εταιρεια με την αστυνομια απαντουν με νεες προκλησεις και στις 8 του Μαρτη πυροβολουν εναντιον των απεργων που προσπαθουν να εμποδισουν απεργοσπαστες να ξεφορτωσουν ξυλεια απο πλοιο στο λιμανι του Ξερου («η μαχη του πλοιου» οπως ονομαστηκε). Εξη απεργοι τραυματιζονται, ενας απο αυτους σοβαρα.

Αυτη η νεα επιθεση προκαλει νεο ξεσπασμα εργατικης αγανακτησης. Οπως αναφερεται στο βιβλιο που εκδοσε η ΠΕΟ για την απεργια: *«Με το ακουσμα της ειδησης για τα γεγονοντα του Ξερου, ολοι οι εργατες της Λευκωσιας πεταξαν τα εργαλεια και κατεβηκαν στις συντεχνιες τους... Στις τρεις το απογευμα δεκα χιλιαδες εργατες της Λευκωσιας, βρισκονται συγκεντρωμενοι στο Συντεχνιακο οικημα και ακουνε τις πρωτες εκθεσεις απο το Ξερο. Η αγανακτηση των συγκεντρωμενων και η συμπαθεια τους προς τους απεργους δυσκολα μπορουν να περιγραφουν. Χιλιαδες εργατες σηκωναν τις γροθιες τους και αναθεματιζαν τον ιμπεριαλισμο που ειναι ο κυριος ενοχος για να δολοφονουνται τα παιδια του Κυπριακου λαου.»*

Παρομειες συγκεντρωσεις εγιναν και στιε αλλες πολεις.

Τετοιες εικονες ηρωισμου και εργατικης αλληλεγγυης κρυβει η παραδοση του κυπριακου εργατικου κινηματος. Σημερα που κυβερνηση και εργοδοτες θελουν να μας ξαναγυρισουν πισω στις συνθηκες δουλειας του '48, πρεπει και μεις να τους απαντησουμε ζωντανευοντας αυτες τις παραδοσεις του '48.

Απεργιες για το δικαιωμα ο

«ΔΙΧΩΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΕ ΚΑΝΕΙ Ο,ΤΙ

CYCAN

Οι εργαζομενοι στη βιομηχανια CYCAN κατεβηκαν σε απεργια διαρκειας απο την 1η Αυγουστου. Η απεργια διακοπηκε δυο βδομαδες στην διαρκεια των θερινων διακοπων και ξαναρχισε στις 22 Αυγουστου.

Η απεργια αρχισε οταν ο εργοδοτης απολυσε δυο εργατριες επειδη αρνηθηκαν να δουλευουν σε δευτερη βαρδια απο τις 3 μεχρι τις 11 το βραδυ. Οι εργαζομενοι στην CYCAN ηταν ανοργανωτοι και με την κυρηξη της απεργιας οργανωθηκαν στην ΠΕΟ και ζητουν αναγνωριση της συντεχνιας τους και την υπογραφη συλλογικης συμβασης.

ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΟΤΗΤΑ

Ο εργοδοτης υποχρεωσε το γραφειακο προσωπικο να δουλεψει στη παραγωγη και μαζι με μερικους συγγενεις του καταφερε να κρατησει το εργοστασιο σε λειτουργια. Οι εργατες προσπαθησαν να τους εμποδισουν. Ο εργοδοτης καλεσε την αστυνομια, η οποια εξαναγκασε τους απεργους να φυγουν απο την εισοδο του εργοστασιου. Η αστυνομια περνουσε καθε πρωϊ και επεβλεπε αν πραγματι οι εργατες ηταν μακρια απο την εισοδο του εργοστασιου.

Η πληρης καλυψη που εδωσε η αστυνομια στην εταιρεια (μετοχος της οποιας ειναι και ο Αχιλλεας Κυπριανου) σκληρηνε ακομα παραπανω την σταση του διευθυντη ο οποιος ζητησε απο την αστυνομια να πεταξει τους απεργους εξω και απο την αυλη του εργοστασιου.

Παρολο τον πολεμο του εργοδοτη οι απεργοι καταφεραν να παραμεινουν στην αυλη του εργοστασιου. Εστησαν μαλιστα πανό στον παλιο δρομο Λευκωσιας - Λεμεσου και αντισκηνο εξω απο το εργοστασιο και εκαναν ετσι πιο εντονη και φανερη την παρουσια τους. Ουτε το θρασος και η σκληρη σταση της εταιρειας, ουτε η προκλητικη παρουσια της αστυνομιας καταφεραν να σπασουν το ηθικο και την ενοτητα των απεργων. Η αποφασιστικοτητα τους διατυπωνεται στα λογια που μας ειπε ενας απο τους απργους εξω απο το εργοστασιο: *«Οι εργοδοτες θελουν να φανε την ΑΤΑ να αλλαξουν τα ωραρια, να μας διωχνουν οποτε τους γουσταρει και να καταργησουν τις συντεχνιες. Μια συγγενισσα του μαστρου μας αποκαλουσε βλακες επειδη θελουμε να μπουμε στην συντεχνια και οτι οι συντεχνιες δεν ειναι για το καλο μας. Ομως εμεις διχως συντεχνια τοσο καιρο τι καλο ειδαμε; Διχως τιμαριθμο, διχως ταμεια προνοιας διχως τιποτε. Διχως οργανωση ο μαστρος σε κανει ο,τι θελει».*

Η εργοδοσια παρα το οτι με την δευτερη βαρδια θα βγαζει τα διπλα, αρνειται να πληρωσει και τα εξοδα της. Αμα θελει δευτερη βαρδια να προσλαβει εξτρα προσωπικο, οπως εγινε σ'ενα σωρο αλλες δουλειες που εφαρμοζουν δευτερη βαρδια και οχι να τα φορτωνει στην πλατη των δυο εργατριων. Η βαρδια βεβαια δεν αφορα μονο τις δυο κοπελλες αλλα ολο το προσωπικο γιατι αυριο μπορει να ζητησει και απο αλλους εργατες το ιδιο. Γι αυτο δεν πρεπει να υπαρξει καμια υποχωρηση σε αυτο το θεμα και να δεχτουν να χασουν τη δουλεια τους οι δυο κοπελλες που αρνηθηκαν να δουλεψουν βαρδια.

Οι απεργοι εχουν την δυναμη να τον αναγκασουν να προσλαβει προσωπικο για την δευτερη βαρδια και οι δυο κοπελλες να παραμεινουν στην θεση τους. Η εταιρεια για να θελει να εφαρμοσει δευτερη βαρδια, σημαινει οτι αυτη την περιοδο εχει παρα πολλες δουλειες. Αυτο σημαινει οτι καθημερινα χανει κερδη, γιατι εκει που ηθελε να εφαρμοσει δευτερη βαρδια τωρα ουτε η πρωτη δεν δουλευει κανονικα και θα εχει δυσκολιες για να καλυψει τις παραγγελιες και ιδιαιτερα τις εξαγωγες που εχει.

ΠΕΡΙΦΡΟΥΡΗΣΗ

Η πιεση πανω στον εργοδοτη θα ειναι ακομα πιο μεγαλη αν οι απεργοι καταφερουν να περιφρουρησουν αποτελεσματικα την απεργια και δεν αφηνουν ουτε να μπαινουν υλικα ουτε να βγαινουν προϊοντα. Η περιφρουρηση των απεργιων ειναι απο τα πιο σημαντικα οπλα που εχουν στον αγωνα τους οι εργατες. Ειναι απο τις πιο παλιες και σημαντικες παραδοσεις του εργατικου κινηματος. Ειναι ενα δικαιωμα που οι εργαζομενοι εχουν καταχτησει με θυσιες αιματος και κανενας εργοδοτης δεν μπορει να τους το αφαιρεσει και καμια αστυνομια δεν μπορει να τους εμποδισει να το χρησιμοποιησουν. Δεν υπαρχει τιποτα το παρανομο στην περιφρουρηση και οι απειλες της διευθυνσης και της αστυνομιας ειναι για να τρομοκρατησουν τους απεργους και να σπασουν το ηθικο τους. Οι εργατες της CYCAN εχουν το δικαιο με το μερος τους και αυτος ειναι ο ισχυροτερος νομος.

Λιγο πιο κατω απο το εργοστασιο της CYCAN, στα Λατσια, στο εργοστασιο του Μακροσελη, κατα την διαρκεια της μεγαλης απεργιας στη Βαλιτσοποιϊα το 1980, οι εργατριες εγραψαν μια ηρωικη σελιδα περιφρουροντας την απεργια. Εφραξαν τον δρομο με τα κορμια τους και τρεις φορες καταφεραν να εμποδισουν αυτοκινητο της εταιρειας που μετεφερε δειγματα να βγει εξω, ενω η αστυνομια προσπαθουσε χωρις αποτελεσμα να τις απομακρυνει.

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Οι εργατες εχτος απο την περιφρουρηση εχουν ακομα ενα ισχυρο οπλο που οι εργοδοτες το τρεμουν. Εχουν την αλληλεγγυη και την συμπαρασταση των αλλων εργατων. Γι' αυτο οι μαστροι κανουν οτι μπορουν και χρησιμοποιουν τις εφημεριδες και τα μεσα μαζικης ενημερωσης για να κατασυκοφαντουν τους δικαιους αγωνες των εργατων και να τους απομονωσουν απο τους υπολοιπους εργαζομενους. Για την απεργια στην CYCAN οι περισσοτερες εφημεριδες εχτος της «Χαραυγης» εγραψαν απο ελαχιστα μεχρι τιποτα.

Γι' αυτο οι απεργοι πρεπει να παρουν στα χερια τους τον ρολο της πληροφορησης των αλλων εργαζομενων. Να μοιραζουν οι ιδιοι το ενημερωτικο φυλλαδιο τους στο κοσμο που περνα απο τον κυριο δρομο. Να οργανωσουν συνεργεια και να πανε να το δωσουν στα γυρω εργοστασια της βιομηχανικης περιοχης των Λατσιων ζητωντας συμπαρασταση και οικονομικη ενισχυση.

Ηδη οι λιμενεργατες εχουν δειξει την αλλυλεγγυη τους στους απεργους και αρνουνται να φορτωσουν εμπορευματα για εξαγωγες που προερχονται απο την CYCAN.

Η συμπαρασταση μπορει να απλωθει σε ολοκληρη την εργατικη ταξη. Η αμεση δημιουργια απεργιακου ταμειου ειναι πολυ σημαντικη. Θα δωσει την δυνατοτητα στον καθε εργαζομενο να δειξει εμπραχτα την συμπαρασταση του στην απεργια και θα ειναι μια σημαντικη οικονομικη και ηθικη στηριξη των απεργων.

Οι εργατες της CYCAN και του ZEPPELIN απεργουν για τον ιδιο λογο: υπερασπιζονται το δικαιωμα τους στην οργανωση και παλευουν εναντια στις απολυσεις. Μπορουν και πρεπει να ερθουν σε αμεση επαφη μεταξυ τους και να συντονισουν τον αγωνα τους. Μπορουν να οργανωσουν κοινα συνεργεια ενημερωσης και περιφρουρησης. Μπορουν να οργανωσουν κοινη πικετοφορια.

Ο αγωνας τους δεν αφορα μονο αυτα τα δυο εργοστασια αλλα ολοκληρη την εργατικη ταξη. Γι' αυτο δεν πρεπει να τους αφησουμε μονους τους. Πρεπει να εχουν την συμπαρασταση

στο συνδικαλισμο

Ο ΜΑΣΤΡΟΣ ΘΕΛΕΙ»

του Νικου Αγιομαμιτη

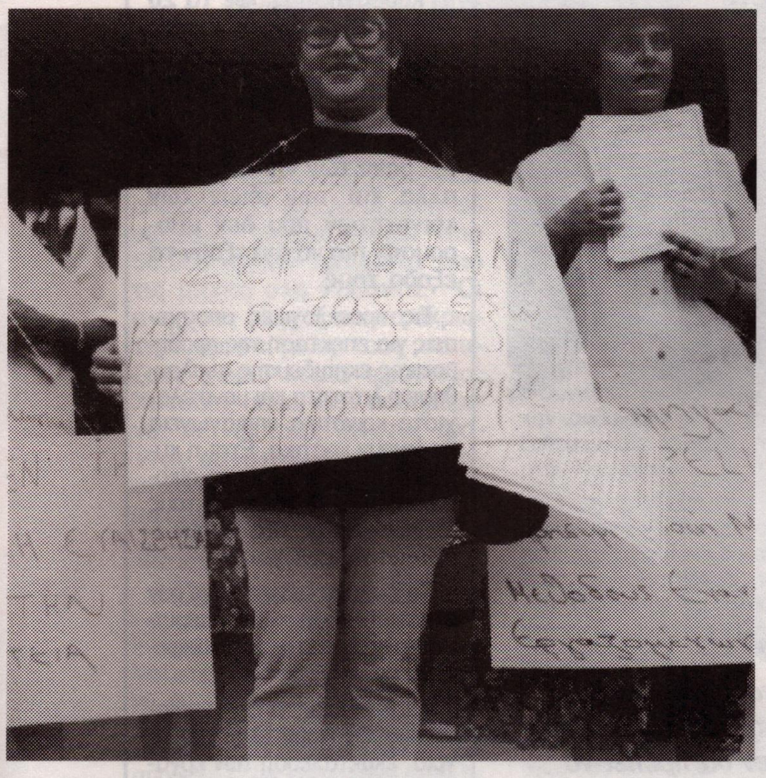

ZEPPELIN

Στο ZEPPELIN η απεργια αρχισε απο τις 5 του περασμενου Ιουλη μετα που ο εργοδοτης εδιωξε ολες τις εργατριες επειδη οργανωθηκαν σε συντεχνιες. Η απεργια συνεχιζει μεχρι σημερα με βασικο αιτημα την αναγνωριση των συντεχνιων και την υπογραφη συλλογικης συμβασης.

Ο ιδιοχτητης του ZEPPELIN ειναι αντιπροεδρος του συνδεσμου βιομηχανων ενδυσης και συμμετεχει στις διαπραγματευσεις για τις συλλογικες συμβασεις του κλαδου. Στο δικο του εργοστασιο ομως οχι μονο δεν διαπραγματευεται αλλα δεν αναγνωριζει ουτε και την συντεχνια.

Παρολο που η απεργια μπηκε στην ογδοη βδομαδα οι εργατριες ειναι καθημερινα εξω απο το εργοστασιο. Στις 30 Αυγουστου οι εργατριες οργανωσαν πικετοφορια εξω απο το υπουργειο εργασιας στην οποια φανηκε η μεγαλη αποφασιστικοτητα τους να συνεχισουν τον αγωνα. Μοιραζαν με ενθουσιασμο το φυλλαδιο τους, ενημερωναν τον κοσμο και ζητουσαν την συμπαρασταση του. Ουτε η καθημερινη προκλητικοτητα του εργοδοτη, ουτε ο Αυγουστιατικος ηλιος καταφεραν να τους σπασουν το ηθικο και την αυτοπεποιηθηση.

Η διαθεση των εργατριων του ZEPPELIN για αγωνα δεν εχει βρει την αντιστοιχη ανταποκριση απο την ηγεσια των συντεχνιων η οποια μεχρι σημερα δεν εχει οργανωσει αποτελεσματικα ουτε την περιφρουρηση της απεργιας, ουτε την συμπαρασταση απο αλλους εργαζομενους.

Σαν αποτελεσμα ο εργοδοτης καταφερε να βρει καμια δεκαρια απεργοσπαστριες και να δουλευει το εργοστασιο, ενω παραλληλα δουλευει και το καταστημα πωλησεων που βρισκεται μπροστα στο εργοστασιο. Καταφερε ακομα να βγαζει εξω αυτοκινητα με εμπορευματα και να βαζει μεσα υλικα.

Η προσπαθεια των λιμενεργατων να σαμποταρουν τις εξαγωγες του εμεινε ουσιαστικα χωρις αποτελεσμα γιατι φαινεται οτι προωθει τα εμπορευματα του μεσω αλλων εταιρειων.

Ο αγωνας μπορει να κερδιθει μονο αν καθε μερα απεργιας κοστιζει στον εργοδοτη πολυ περισσοτερα παρα αν εφαρμοζε την συλλογικη συμβαση. Αν η περιφρουρηση δεν γινει αποτελεσματικη ωστε να εμποδισει την ελευθερη διακινηση των κοντεϊνερς ο εργοδοτης θα συνεχισει να λειτουργει το εργοστασιο εστω και με προβληματα και να εκπληρωνει τις παραγγελιες του και να κανει κερδη. Αυτο θα του δωσει την δυνατοτητα να αντεξει περισσοτερο καιρο.

Οι εργατριες ομως που εχουν οικογενειες να θρεψουν δεν μπορουν να περιμενουν παθητικα ποτε θα σπασει ο εργοδοτης. Γι' αυτο θα πρεπει να οργανωσουν την περιφρουρηση της απεργιας. Αν ειναι δυσκολο να καλυπτουν ολες τις ωρες λειτουργιας του εργοστασιου να ζητησουν απο εργαζομενους σε αλλα εργοστασια βοηθεια. Ειναι σιγουρο οτι η ανταποκριση θα ειναι μαζικη και δυναμικη.

Πρεπει να πιεσουν τους συντεχνιακους να οργανωσουν την συμπαρασταση και την οικονομικη ενισχυση της απεργιας οχι μονο μεσα στον κλαδο της ενδυσης οπως κανουν τωρα αλλα σε ολοκληρη την εργατικη ταξη. Καθε λιρα που θα μαζευεται και καθε ψηφισμα ή υπογραφη συμπαραστασης θα ανεβαζει το ηθικο των απεργων και θα χτυπα το ηθικο του εργοδοτη και των απεργοσπαστων.

του καθε εργαζομενου.

Μπορουμε να σταθουμε διπλα τους στην πικετοφορια, να μοιρασουμε μαζι τους φυλλαδια, να βγαλουμε ψηφισματα συμπαραστασης σαν συντεχνιες, ειτε σαν τοπικες επιτροπες, ειτε απλα σαν εργαζομενοι. Να πεισουμε τους συναδελφους να δωσουν λεφτα. Και η πιο μικρη βοηθεια ειναι χρησιμη. Μια απλη επισκεψη στους απεργους ειναι κατι μικρο, αλλα για τους ιδιους τους απεργους ειναι κατι πολυ σημαντικο γιατι φανερωνει πως δεν ειναι εκει μονοι και ξεχασμενοι, αλλα εχουν διπλα τους ολη την εργατικη ταξη. Αυτη η μαχη μπορει και πρεπει να κερδιθει.

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΠΡΑΞΗ

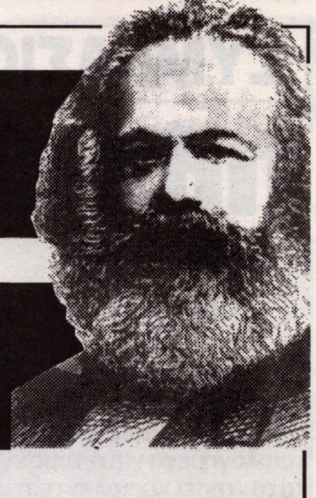

ΙΣΛΑΜΙΚΟΣ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΣ

Η αυξανομενη επιρροη των φανατικων ισλαμιστων στη Μεση Ανατολη, Β.Αφρικη αι αλλου και η προσφατη τρομοκρατικη ενεργεια του *Ισλαμικου Μετωπου Σωτηριας* (FIS) στην Γαλλικη πρεσβεια στο Αλγερι, εδωσαν την αφορμη για τη προβολη του "μπαμπουλα" του Ισλαμ. Η προπαγανδα απο τα μεσα ενημερωσης της Δυσης πηρε διαστασεις υστεριας για τον "θανασιμο" κινδυνο που διατρεχει ο Δυτικος πολιτισμος.

Η αντιμουσουλμανικη υστερια εφτασε και εδω. Οι αναφορες σε «μουσουλμανικο τοξο» και στους κινδυνους απο τον «ισλαμικο φανατισμο» ειναι πολυ συχνες απο τα μεσα μαζικης ενημερωσης. Ο Κατσαμπας σε αθρο του στο Φιλελευθερο στις 10 Αυγουστου εγραφε: *"Οι κινδυνοι για την ανθρωποτητα απο τον ισλαμικο φανατισμο ειναι εμφανεστατοι"* και μπροστα σ'αυτο τον παγκοσμιο κινδυνο προτεινε: *"να δωσουν τα χερια οι ηγετες των διαφορων χριστιανικων εκκλησιων... για να σχηματισουν το ισχυρο εκεινο μετωπο που θα μπορει ν'αντιμετωπισει τους θανασιμους κινδυνους απο την αναπτυξη και την αδιστακτη δραστηριοτητα των οπαδων του ισλαμικου φουνταμενταλισμου"*

Ισλαμικο Κινημα

Στην πραγματικοτητα το Ισλαμ σαν θρησκεια δεν ειναι ουτε λιγοτερο ουτε περισσοτερο αντιδραστικη απο τις αλλες θρησκειες. Για καθε ωμοτητα και βαρβαροτητα που διαπραχθηκε στο ονομα του Ισλαμ υπαρχουν αλλες τοσες που εγιναν στο ονομα του Χριστιανισμου.

Ομως για να κατανοησουμε τους λογους που αναπτυχθηκαν τα πολιτικα κινηματα που στηριζονται στο Ισλαμ τα τελευταια χρονια ειναι σημαντικο να δουμε τις συνθηκες κατω απο τις οποιες ζει ο κοσμος σ'αυτες τις χωρες.

Τα Ισλαμικα κινηματα, χρηματοδοτουνται απο μερικους καπιταλιστες και γεωκτημονες, ομως η μαζικη υποστηριξη προερχεται απο τις μαζες των φτωχων κι ανεργων στις πολεις και των φοιτητων.

Σ'αυτες τις χωρες ο καπιταλισμος εχει αλλαξει ριζικα τις κοινωνιες με τροπο που μερικοι αγροτες εγιναν παμπλουτοι ενω η πλειοψηφια του κοσμου αποστερηθηκε καθε παλιο μεσο αυτοσυντηρησης. Τα εκατομμυρια των φτωχων που κατακλυζουν τις πολεις καταληγουν να ζουν σε παραγκουπολεις, χωρις δουλεια πουλωντας μικροπραματειες ή ζητιανευοντας για να ζησουν. Η πλειοψηφια των φοιτητων που αγωνιζονται να σπουδασουν ανακαλυπτουν οτι εχουν ελαχιστες ελπιδες να ξεφυγουν απο την πραγματικοτητα των οικογενειων τους.

Ταυτοχρονα, μια μικρη μειοψηφια που ελεγχει το κρατος και τις βιομηχανιες ζει μεσα στη χλιδη και τον πλουτο ακολουθωντας τον ιδιο τροπο ζωης με τους ομολογους τους στη Δυση. Τα τελευταια χρονια οι συνθηκες διαβιωσης εχουν χειροτερεψει για τη συντριπτικη πλειοψηφια του κοσμου καθως οι υπερχρεωμενες κυβερνησεις ακολουθουν τις προσταγες του Διεθνους Νομισματικο Ταμειου για περικοπες και λιτοτητα.

Κατω απ'αυτες τις συνθηκες για τις φτωχες μαζες ειναι ευκολη λυση να σκεφτονται οτι η δυστυχια και η μιζερια τους οφειλεται στο οτι χαθηκαν ολες οι παραδοσιακες αξιες και εγκαταλειφθηκε η διδασκαλια του Ισλαμ.

"Μουσουλμανικη ενοτητα"

Τα μεσα ενημερωσης προβαλλουν την κατασκευασμενη εικονα μιας μονολιθικης "μουσουλμανικης ενοτητας", γι'αυτο και η προταση για ενα "χριστιανικο μετωπο". Στην πραγματικοτητα ομως υπαρχουν διαφορετικες ισλαμικες οργανωσεις με διαφορετικη πολιτικη.

Το κοινο αναμεσα στους ισλαμιστες ειναι οτι βλεπουν μια κοινωνια στηριγμενη στη διδασκαλια του Μωαμεθ οπως εκφραζεται μεσα απο το Κορανι. Στοχευουν σε μια πιο δικαιη κοινωνια απαλλαγμενη απο την απληστια, την αθλιοτητα και τις "υλιστικες" Δυτικες αξιες. Το πως ομως θα επιτευχθει αυτο το προτυπο κοινωνιας ειναι θεμα διαφορετικων ερμηνιων αναμεσα στους ισλαμιστες. Αλλοι πιστευουν στην ανατροπη των σημερινων καθεστωτων, αλλοι στην μεταρρυθμιση τους και αλλοι παλι στον πολεμο που πρεπει να κηρυξει το Ισλαμ εναντια στους καταπιεστες.

Αντιπολιτευση

Ολες αυτες οι αποψεις οσο λαθεμενες, συγχυσμενες ή αντιφατικες κι αν ειναι, για τις μαζες των φτωχων και εξαθλιωμενων που η επιθυμια τους ειναι μια δικαιη και καλυτερη κοινωνια, μπορουν ν'αποτελεσουν πολο ελξης.

Πολυς κοσμος που τρεφει μισος και θελει να παλεψει εναντια στο κρατος, τα διεφθαρμενα καθεστωτα και τους πλουσιους, συγχυζει τον αγωνα του με το ισλαμικο μηνυμα σε σχεση με τη συμπεριφορα και τον τροπο ζωης των ανθρωπων. Ετσι μπορει να καταληξει ο θυμος του να στρεφεται εναντια στις γυναικες που δεν φορουν φερετζιε, στους ομοφυλοφιλους, στις αλλες θρησκευτικες μειονοτητες ή στους αντιφρονουντες του Ισλαμ.

Σε πολλες χωρες οι Ισλαμιστες εχουν αντικαταστησει τους σοσιαλιστες και την αριστερα και βρισκονται στην πρωτη γραμμη της αντιπολιτευσης, πολλες φορες σ'ενοπλη συγκρουση με το κρατος.

Εδω βρισκεται και το μεγαλο μερος της ευθυνης της αριστερας. Τα Κομμουνιστικα Κομματα για χρονια υποστηριζαν μερικα απο τα πιο καταπιεστικα καθεστωτα. Στο Ιρακ και το Σουδαν τα ΚΚ πολλες φορες ηταν συγκυβερνηση με αυτα τα καθεστωτα. Το ιδεολογικο κενο που δημιουργηθηκε καταφεραν να το συμπληρωσουν οι Ισλαμιστες.

Ποια ειναι η διεξοδος;

Ο "μπαμπουλας" του Ισλαμ χρησιμοποιειται για να συγκαλυψει την πραγματικη συγκρουση συμφεροντων αναμεσα στον Δυτικο ιμπεριαλισμο και τους φτωχους λαους της Μεσης Ανατολης και Β. Αφρικης. Για τον *Economist*, το εγκυρο περιοδικο των καπιταλιστων, μεταξυ Ισλαμ και Δυσης υπαρχουν περισσοτερα κοινα παρα διαφορες νοουμενου οτι... "*Στο βαθμο που μπορει να διατηρηθει η ελευθερη αγορα πετρελαιου και αν επιτευχθει κατι σαν ειρηνη αναμεσα στο Ισραηλ και τους Παλαιστινιους, θα τερματιστουν οι δυο κυριες συγκρουσεις συμφεροντων αναμεσα στους Μουσουλμανους και τη Δυση*" !

Για τα δεινα και την εξαθλιωση των λαων αυτων δεν ευθυνονται οι Ισλαμιστες αλλα το ιδιο το καπιταλιστικο συστημα, οι δυτικες εταιρειες πετρελαιου, οι τραπεζες και το ΔΝΤ. Σαν σοσιαλιστες πρεπει ν'αντιταχθουμε σ'αυτη την αντιμουσουλμανικη υστερια.

Οταν οι ισλαμιστες αντιμετωπιζουν το κρατος και την καταστολη, δεν υπαρχει αμφιβολια οτι τους υπερασπιζομαστε. Ειμαστε ομως εναντια τους οσον αφορα την καταπιεση των γυναικων ή οταν στρεφονται εναντια στις μειονοτητες ή οταν καταληγουν σε συμβιβασμο και συνεργασια με το κρατος.

Οι Ισλαμιστες κερδισαν την δημοτικοτητα τους εκμεταλλευομενοι την οργη του κοσμου εναντια στα καθεστωτα. Δεν εχουν ομως να προσφερουν τιποτα. Πολλες φορες, συνεργαστηκαν οι ιδιοι με αυταρχικα καθεστωτα και οταν βρεθηκαν στην εξουσια αποδειξαν οτι δεν μπορουν να προσφερουν καμια καλυτερη κοινωνια για τις μαζες των φτωχων. Η καταστροφικη επιρροη των Ισλαμιστων πανω στα εργατικα κινηματα μπορει να αδυνατισει και να εξαφανιστει μονο με την υπαρξη μιας πολιτικης δυναμης που θα οργανωσει τη πικρα και την οργη των εργατων και θα δωσει απαντησεις για το κτισιμο μιας πραγματικα δικαιης κοινωνιας. Κατι που μονο μια δυνατη επαναστατικη αριστερα μπορει να καμει.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΟΙ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

πληρωνουν τις περικοπες στη παιδεια

Με το υπουργειο παιδειας τα εχουν βαλει οι πτυχιουχοι της δημοτικης εκπαιδευσης και δικαιολογημενα γιατι τους εχουν καταντησει κυριολεχτικα κλωτσοσκουφι.

Οι συμβασιουχοι καλουνται καθε χρονο να καλυψουν κενες θεσεις δασκαλων ή ειδικοτητες, μουσικης, τεχνης κλπ. Πολλοι απο αυτους δουλευουν για πολλα χρονια αλλα δεν εχουν κανενα απο τα δικαιωματα που εχουν οι συναδελφοι τους αφου καθε χρονο ξαναδιοριζονται. Πολλους απο αυτους το υπουργειο τους στελνει σε απομακρυσμενες περιοχες για να καλυψουν τις αναγκες που υπαρχουν χωρις ομως να τους αναγνωριζει και τις αναλογες μοναδες απο την υπηρεσια τους αυτη.

Δεν δικαιουνται προσαυξησεις ενω το υπουργειο αρνειται να τους μειωσει τις ωρες διδασκαλιας αναλογα με τα χρονια υπηρεσιας που εχουν οπως ισχυει με τους αλλους δασκαλους.

Φετος 40 απο αυτους δεν διοριστηκαν. Αφου τους χρησιμοποιησε για να να καλυψει τις αναγκες του το υπουργειο οταν ειχε δυσκολιες τωρα τους πετα σαν στιμενες λεμονοκουπες.

Ο Συνδεσμος Συμβασιουχων Πτυχιουχων Δημοτικης Εκπαιδευσης καταγγειλε τις διακρισεις σε βαρος των μελων του και καλεσε οσους απο αυτυς διοριστηκαν να αποδεχονται τοσες περιοδους εργασιας οσες και οι υπολοιποι δασκαλοι με τα ιδια χρονια υπηρεσιας.

Ομως οι συμβασιουχοι δεν μπορουν να δωσουν αυτη τη μαχη μονοι τους. Εχουν αναγκη την υποστηριξη των μονιμων συναδελφων τους καθως και ολων των αλλων εκπαιδευτικων. Τα προβληματα των συμβασιουχων ειναι αποτελεσμα της πολιτικης της λιτοτητας που εφαρμοζει η κυβερνηση στη παιδεια. Ειναι μερος της συνολικης επιθεσης της κυβερνησης και των εργοδοτων εναντια στις εργατικες καταχτησεις.

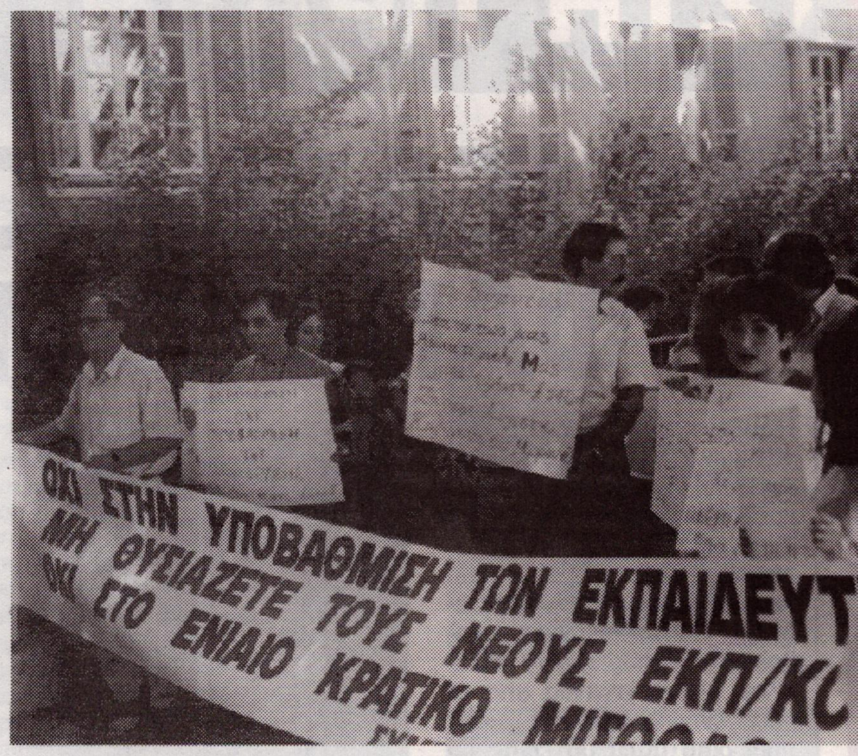

Η κυβερνηση με το ενιαιο κρατικο μισθολογιο θελει να μειωσει τους μισθους των νεων δημοσιων υπαλληλων. Οι συμβασιουχοι και οι αδιοριστοι εκπαιδευτικοι ειναι απο τους πρωτους που χτυπιουνται. Η ΟΕΛΜΕΚ και η ΠΟΕΔ δεν θα πρεπει να δεχτουν αυτη τη συμφωνια, θυσιαζοντας τα συμφεροντα των νεων εκπαιδευτικων

Η ΠΟΕΔ μεχρι τωρα εχει αρνηθει να υποστηριξει τους συμβασιουχους αφηνωντας τον δρομο ανοιχτο για την Αγγελιδου να τους παιζι μπαλακι. Αυτο ειναι σωστο. Οι εκπαιδευτικες οργανωσεις με πρωτη τη ΠΟΕΔ που εκπροσωπει τους δασκαλους θα πρεπει να υποστηριξουν τους συμβασιουχους στον αγωνα τους. Η δικαιωση τους οχι μονο δεν βλαφτει τα συμφεροντα των αλλων δασκαλων αλλα αντιθετα τα ωφελει γιατι ετσι ενισχυεται η ενοτητα των εργαζομενων στην δημοτικη εκπαιδευση ωστε να παλεψουν πιο αποτελεσματικα για τα προβληματα που απασχολουν ολους.

Ολοι μαζι πρεπει να παλεψουν για αυξησεις, για περισσοτερες δαπανες στη παιδεια, για λιγοτερους μαθητες στη ταξη και καλητερες αιθουσες διδασκαλιας και εξοπλισμο. Μονο ετσι θα λυθουν τα προβληματα των εργαζομενων στη δημοτικη εκπαιδευση και οχι να τραβιωνται απο το υπουργειο που θελει να στρεφει τους μεν εναντια στους δε. Σε τελευταια αναλυση αυτη που πρεπει να απολυθει ειναι η Αγγελιδου και οχι οι συμβασιουχοι.

Αγγελικη Μιχαηλ

Ξενοδοχεια

Ο ΠΑΣΥΞΕ λογαριαζε χωρις τον... πραγματικο ξενοδοχο

Ο ΠΑΣΥΞΕ προσπαθησε να κλιμακωσει τη 17μηνη επιθεση του εναντια στους 20.000 εργαζομενους στη ξενοδοχιακη βιομηχανια στη βραση της τουριστικης σεζον.

Με στοχο τη συνολικη καταστρατηγηση των συλλογικων συμβασεων, ο ΠΑΣΥΞΕ προσπαθησε να αλλαξει τους ορους εργοδοτησης των 200 σπουδαστων σε Ξενοδοχειακες Σχολες και να μειωσει κατακορυφα τους μισθους τους.

Αυτο εδινε μια μοναδικη ευκαιρια για να δωσουν οι ξενοδοχοϋπαλληλοι - οι πραγματικοι ξενοδοχοι - ενα δυνατο αυγουστιατικο χαστουκι στον Κικη Κωνσταντινου και την παρεα του. Τα ξενοδοχεια ηταν γεματα και το χρημα κυλουσε αφθονο στις τσεπες των αφεντικων "του τοπου μας".

Ωστοσο ΠΕΟ και ΣΕΚ αντι να κατεβασουν αμεσως ολους τους ξενοδοχοϋπαλληλους σε απεργια, ετρεξαν στη μεσολαβηση του Υπουργειου Εργασιας.

Οποιαδηποτε "συμβιβαστικη φορμουλα" ομως του Μουσουτα πανω στα κεκτημενα σημαινε αναποφευκτα οτι οι εργαζομενοι θα επαιρναν οπωσδηποτε λιγοτερα απο οσα τους χρωστουσαν οι εργοδοτες.

Η προταση Μουσουτα ηταν ενας συμβιβασμος που προβλεπε μειωση στους μισθους των σπουδαστων. Ηταν βεβαια μικροτερη μειωση απο οτι ηθελαν οι εργοδοτες αλλα ηταν μειωση. Επι πλεον η προταση αφηνε τα "αιτηματα" των εργοδοτων ανοικτα για συζητηση στον επομενο γυρο ανανεωσης των συλλογικων συμβασεων, στις αρχες του '95.

Οι ηγετες των συντεχνιων οχι μονο δεν απερριψαν την προταση αλλα δηλωσαν και "πληρως ικανοποιημενοι". Ενω πολυ σωστα χαρακτηρισαν την προσπαθεια των ξενοδοχων σαν σκετη κλοπη απο τη τσεπη των μαθητων στο τελος δεχτηκαν και οι ιδιοι να γινει αυτη η κλοπη αφου θα ηταν για μικροτερο ποσο. Η ουσια ομως παρμενει οτι οι εργοδοτες προσπαθησαν να κλεψουν τους μαθητευομενους και τα καταφεραν εστω και για μικροτερο ποσο απο οσο αρχικα ηθελαν.

Μπροστα σ'αυτη την πλαδαρη σταση των συντεχνιων που κρατησαν με τη δικαιολογια "να μη πληγει ο τουρισμος του τοπου μας», ο ΠΑΣΥΞΕ προσπαθησε να δοκιμασει τα ορια της υποχωρητικοτητας των συντεχνιων. Απορριψε την φορμουλα Μουσουτα, προτεινε να παει η διαφορα σε διαιτησια και απειλησε οτι αν δεν γινουν δεχτες οι απαιτησεις των εργοδοτων θ'απελυαν τους σπουδαστες.

Οι συντεχνιες αντι να γενικευσουν τον αγωνα και να μεγαλωσουν τα ρηγματα που ηδη ειχαν αρχισει να εμφανιζονται μεσα στον ΠΑΣΥΞΕ, προχωρησαν σε επιλεκτικες απεργιες, σε 18 ξενοδοχεια που αρνουνταν την προταση του Μουσιουτα και αυτες μετα απο μεγαλη καθυστερηση και αφου ο Αυγουστος εφτανε στο τελος του.

Ο ΠΑΣΥΞΕ αφου πρωτα τραβηξε την κοντρα οσο μπορουσε υπαναχωρησε απο την αρχικη του θεση. Απετρεψε ετσι την κριση μεσα στους κολπους του, δινοντας το "ελευθερο" στα μελη του να δεχτουν τη μεσολαβητικη προταση που μπορει να μην τους εδινε οσα ζητουσαν αλλα τους εδινε αρκετα.

Περα απο το γεγονος ομως οτι οι συντεχνιες δεχτηκαν τη μειωση του εισοδηματος των σπουδαστων, αφηνοντας μια ευκαιρια να δοθει ενα μαθημα στους ξενοδοχους να παει χαμενη, οι ιδιες οι συντεχνιες διασπασαν τους ξενοδοχοϋπαλληλους σε ντοπιους και ξενους.

Απαιτησαν την αμεση απολυση ολων των ξενων εργατων στην ξενοδοχειακη βιομηχανια σε περιπτωση που θ'απολυονταν οι ντοπιοι σπουδαστες, οπως απειλουσε ο ΠΑΣΥΞΕ. Δηλαδη θα «τιμωρουσαν» τους εργοδοτες κτυπωντας τους εργαζομενους. Αποτελεσμα αυτης της διασπαστικης και ρατσιστικης πολιτικης ηταν οτι στη διαρκεια της διαφορας ξενοδοχος στην Παφο αρπαξε την ευκαιρια ν'απολυσει 43 Γεωργιανους σπουδαστες χωρις να τους πληρωσει τα δεδουλευμενα τους οι οποιοι στη συνεχεια διωχτηκαν απο τη χωρα.

Η κοντρα αυτη μπορει να οδηγησε στην διασπαση των ξενοδοχων και ισως του ιδιου του ΠΑΣΥΞΕ αλλα το κοστος το πληρωσαν οι ιδιοι οι μαθητευομενοι της ξενοδοχιακης που ειδαν ενα σημαντικο ποσο απο τον μισθο τους να χανεται με την συμβιβαστικη προταση του Μουσιουτα. Οι συντεχνιες επρεπε να απορριψουν αυτη την προταση σαν θεμα αρχης γιατι δημιουργει ενα κακο προηγουμενο. Ο καθε εργοδοτης που θελει να φαει κατι απο τις καταχτησεις των εργαζομενων θα αρνειται να το δωσει και μετα θα ζητα διαιτησια για να αποφασιστει αν μπορει και ποσο να το φαει. Στη χειροτερη περιπτωση θα ερχεται ο Μουσιουτας με μια «μεση» λυση και οι εργοδοτες θα κερδιζουν κατι απο τα κεκτημενα της εργατικης ταξης.

Μεσα στον 15αυγουστο στην κορυφη της τουριστικης περιοδου οι ξενοδοχοϋπαλληλοι οχι μονο μπορουσαν να υπερασπιστουν αποτελεσματικα τα κεκτημενα τους με γενικη απεργια στον κλαδο, αλλα θα κερδιζαν ετσι και τον αγωνα προετοιμασιας ενοψη των συλλογικων συμβασεων που ληγουν σττελος του χρονου.

Δαφνος Οικονομου

ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΑ

Η κυβερνηση εκοψε τα 20 απο τα 25 κοινοτικα νηπιαγωγεια που επροκειτο να γινουν κρατικα. Η μετατροπη των 25 κοινοτικων νηπιαγωγειων ηταν αιτημα οχι μονο των νηπιαγωγων, αλλα και των ιδιων των κοινοτητων που δεν μπορουσαν πια να αντεξουν τα εξοδα τους.

Τις προεκλογικες υποσχεσεις για επεκταση της προδημοτικης εκπαιδευσης ακολουθησε η λιτοτητα και μονο ελαχιστα κοινοτικα νηπιαγωγεια θα γινουν κρατικα. Ετσι η κυβερνηση οχι μονο κανει οικονομιες αλλα στηριζει και τους επιχειρηματιες που εχουν ιδιωτικα νηπιαγωγεια.

Τα ιδιωτικα ομως στοιχιζουν τεραστια ποσα και τα περισσοτερα απο αυτα δεν προσφερουν καλη φροντιδα.

Τα προβληματα στα νηπιαγωγεια ξεκινουν απο την αγρια εκμεταλευση των εργαζομενων σ'αυτα. Οι μισθοι με τους οποιους αμοιβουνται οι νηπιαγωγοι και οι βοηθοι νηπιαγωγοι ειναι εξευτελιστικοι και οι ευθυνες και τα καθηκοντα τους πολλα και δυσκολα. Εργαζονται απο τις 7 το πρωϊ μεχρι τις 7 το βραδυ και χρειαζεται να βρισκονται πολλες ωρες στο ποδι. Συνηθως δεν υπαρχει η δυνατητα να παρουν ουτε αδεια ασθενειας αμα αρρωστησουν. Πολλες φορες εχουν υπεραριθμα παιδια κατω απο την φροντιδα τους. Ο κανονισμος για παραδειγμα προβλεπει οτι η βοηθος νηπιαγωγος φροντιζει μεχρι 7 παιδια κατω των δυο χρονων αλλα πολυ συχνα εχουν 10 και 14 η καθε μια.

Αυτα δεν δημιουργουν προβληματα μονο στους εργαζομενους στα νηπιαγωγεια, αλλα μεταφερονται και στα παιδια. Σιγουρα η φροντιδα που προσφερεται σε 7 μωρα θα ειναι καλητερη παρα οταν ειναι 15 υπο την επιβλεψη της νηπιαγωγου.

Το μεγαλητερο προβλημα ομως ειναι το κοστος των ιδιωτικων νηπιαγωγιων. Συνηθως ειναι διπλασιο απο οτι στους κρατικους σταθμους. Μια εργαζομενη με δυο παιδια θελει το μισο μισθο της και βαλε για το νηπιαγωγειο.

Σιγουρα το προβλημα δεν λυνεται με την κρατικοποιηση των 25 κοινοτικων νηπιαγωγειων μονο. Χρειαζεται η ιδρυση σε καθε κοινοτητα, κρατικων νηπιαγωγιων, πραγμα που θα φερει καλυτερες συνθηκες δουλειας για τους νηπιαγωγους και καλυτερη φροντιδα για τα παιδια.

Χρειαζεται ακομα και η ιδρυση σταθμων και νηπιαγωγειων στα εργοστασια και τους χωρους δουλειας εντελως δωρεαν. Οταν προκειται για τις μονιμες υπαξιωματικους και τα «στρατιωτικα δογματα» υπαρχουν λεφτα, οταν προκειται για τους νηπιαγωγους και την παιδεια δεν υπαρχουν; Η δωρεαν παιδεια πρεπει να ξεκινα απο τα νηπιαγωγεια.

ΞΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΟΙ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΟΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ

Το καλοκαιρι η εκστρατεια εναντια στους ξενους εργατες κορυφωθηκε. Οι εφημεριδες ηταν καθημερινα γεματες με αναφορες για ξενους εργατες που συνεληφθηκαν και απελαθηκαν.

Οι ιστοριες που δημοσιευτηκαν θυμιζαν σκηνες απο αγρια δυση. Οι αστυνομικοι εξορμουσαν σε σπιτια, εργοστασια, αμπελια και οπου αλλα μπορουσαν να σκεφτουν οτι θα εβρισκαν ξενους εργατες, τους συλλαμβαναν με τον πιο αγριο τροπο και μεσα σε λιγα εικοσιτετραωρα τους εδιωχναν. Πολλοι απο αυτους δεν προλαβαιναν να παρουν μαζι τους ουτε τα ελαχιστα χρηματα που κερδισαν δουλευοντας σαν σκλαβοι για οσο καιρο προλαβαν.

ΑΝΕΡΓΙΑ

Το ρατσιστικο αυτο πογκρομ στηριζεται πανω στο διαχωρισμο των ξενων εργατων σε παρανομους και νομιμους. Ενας διαχωρισμος που στηριζεται πανω στη συμφωνια που εκαναν οι εργοδοτες με τις συντεχνιες και το κρατος για την εισαγωγη ξενων εργατων. Ειναι μια συμφωνια που βαζει περιορισμους στην εισοδο ξενων και στην ουσια μετατρεπει σε παρανομους τους περισσοτερους απο αυτους αφου πολλοι εργοδοτες προτιμουν να τους εργοδοτουν σαν «παρανομους» αφου ετσι θα πληρωνουν λιγοτερα.

Η δικαιολογια για την υπαρξη της ρατσιστικης αυτης συμφωνιας ειναι οτι ετσι θα προστατευτουν οι δουλειες των ντοπιων εργατων. Οι δουλειες των ντοπιων εργατων ομως δεν κινδυνευουν απο τους ξενους εργατες.

Μια ματια μονο στους τομεις που υπαρχει ανεργια δειχνει οτι δεν φταινε οι ξενοι γι' αυτην. Στη βιομηχανια ενδυσης που οι απολυμενοι ξεπερνουν τις τρεις χιλιαδες απασχολουνταν περιπου 250 ξενοι. Στον κλαδο των καθηγητων που υπαρχουν πανω απο χιλιαδες αδιοριστοι οι ξενοι ειναι ελαχιστοι.

Οι περισσοτεροι ξενοι που εχονται εδω απασχολουνται σε βρωμικες και σκληρες δουλειες, χωρις ωραριο, χωρις ασφαλιση και χωρις καμια καλυψη. Για την ανεργια δεν φταινε οι ξενοι αλλα η καπιταλιστικη κριση. Αυτη ευθυνεται για το κλεισιμο εργοστασιων της ενδυσης, για τις απολυσεις στα ξενοδοχεια.

Για τις χιλιαδες αδιοριστους εκπαιδευτικους, νοσοκομους, γρατρους και αλλους δεν φταινε οι ξενοι αλλα η πολιτικη λιτοτητας και οι περικοπες των κοινωνικων δαπανων που εφαρμοζει η κυβερνηση. Οι 154 της υδατοπρομηθειας δεν κινδυνευουν να χασουν τις δουλειες τους απο τους ξενους αλλα γιατι η διευθυνση της Αρχης τους χρησιμοποιησε για να κανει την δουλεια της και τωρα κυνικα δηλωνει οτι δεν τους χρειαζεται.

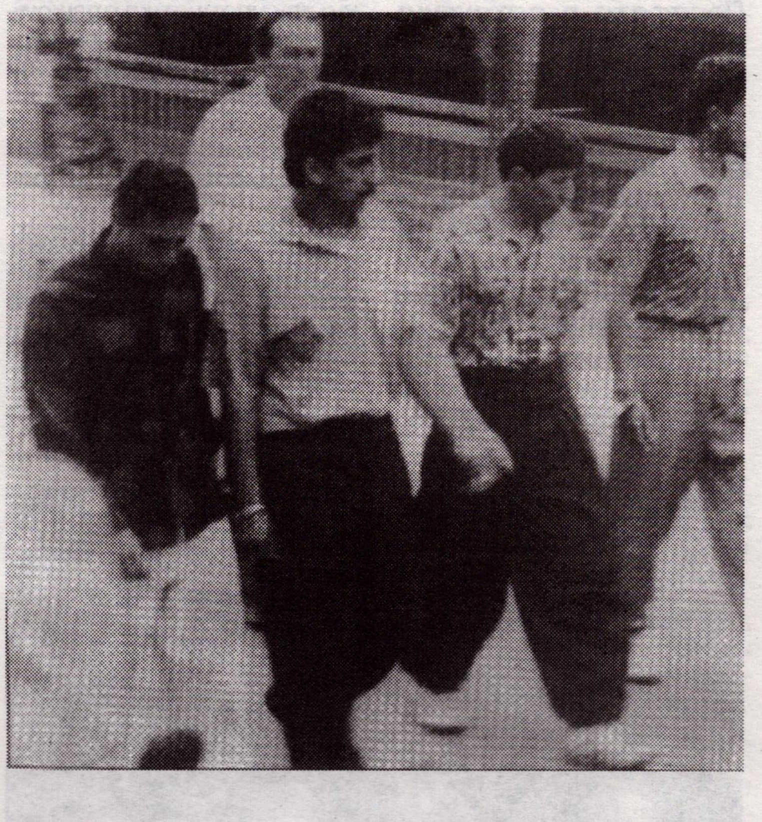

ΚΑΛΟΔΕΧΟΥΜΕΝΟΙ

Το εργατικο κινημα πρεπει να αγκαλιασει τους ξενους εργατες σαν ταξικα μας αδελφια. Οι λογοι για τους οποιους φευγουν απο τη χωρα τους και τις οικογενειες τους και ερχονται εδω να δουλεψουν ειναι οι ιδιοι που αναγκασαν πολλους ελληνοκυπριους εργαζομενους να παρουν το δρομο της μεταναστευσης, ή της αναζητησης δουλειας σε αλλες χωρες. Πολλοι απο αυτους, ιδιαιτερα οσοι πηγαν στη Βρεττανια, θα εζησαν την εμπειρια του «παρανομου» εργατη και το φοβο της απελασης.

Αυτο που δεν θα θελαμε να ζησουμε εμεις δεν υπαρχει κανενας λογος να το κανουμε σε αλλους.

Το κλιμα διωξεων των ξενων εχει αποθρασυνει πολλους εργοδοτες που συμπεριφερονται και εκμεταλευονται με τον πιο βαρβαρο τροπο τους ξενους εργατες. Τους κατακρατουν τα δεδουλευμενα που σημαινει οτι σε περιπτωση απελασης τους δεν θα χρειαστει να τα πληρωσουν. Η στεγη που υποτιθεται οτι τους προσφερουν ειναι ή το εργοστασιο ή ενα δωματιο για δεκα ή δωδεκα μαζι οπως εκανε ξενοδοχος της Παφου με σπουδαστες της Ξενοδοχειακης απο την Γεωργια που τους απασχολουσε για το καλοκαιρι. Οι ξενοι εργατες γινονται θυματα του πιο αγριου αυταρχισμου και βαναυσοτητας.

Για να σταματησουν ολα αυτα πρεπει να καταργηθουν ολοι οι περιορισμοι στην εισοδο ξενων εργαζομενων. Το συνδικαλιστικο κινημα πρεπει να τους αγκαλιασει και να αγωνιστει για να εχουν ολα τα δικαιωματα που εχουν οι ντοπιοι εργατες. Ετσι θα μπορουν ολοι μαζι να αντιμετωπισουν τις επιθεσεις των αφεντικων εναντια στις εργατικες κατακτησεις και να παλεψουν για καλητερες συνθηκες για ολους.

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΡΙΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ετσιθελισμος βαναυσοτητα και αυταρχισμος

Πριν απο μερικες μερες δημοσιευτηκε στη Χαραυγη η περιπτωση τριων εργαζομενων γυναικων απο την Βουλγαρια που ειχαν διωχτει βαναυσα απο τον εργοδοτη τους οταν προσπαθησαν να διεκδικησουν τα δικαιωματα τους.

Ζητησαμε απο την Γιοβα, μια απο τις τρεις εργαζομενες να μας μιλησει για την εμπειρια τους αυτη. Να τι μας ειπε:

«Βρηκα αυτη την δουλεια μεσω του γραφειου που εχει μια κυπριακη εταιρεια στην πολη που ζω στην Βουλγαρια. Στη χωρα μου εργαστηκα για εικοσι χρονια σαν προπονητρια κλασσικου αθλητισμου και τα τελευταια εξη, πριν ερθω εδω, σαν δασκαλα για αθλητισμο. Εχω αναγκη να δουλεψω και ετσι εκαμα αιτηση για να βρω δουλεια.

Στο φαξ που μου εστειλαν απο την Κυπρο ελεγε οτι ειχαν δουλεια για εμενα σαν φροντίστρια σε ενα γηροκομειο με 150 λιρες καθαρα το μηνα για 44 ωρες δουλεια την βδομαδα, στεγη και διατροφη. Επισης θα πληρωνομουν εξτρα για να καμνω φυσιοθεραπεια και γυμναστικη.

Ετσι αποφασισα να ερθω στην Κυπρο για να δουλεψω.

Στο αεροδρομιο της Λαρνακας συναντησα τον εργοδοτη μου, γιατρο Πανο Σοφοκλεους, ιδιοκτητη της κλινικης "Παλλαδιον" οπου θα δουλευα. Μαζι του ηταν και η υπευθηνη του προσωπικου της κλινικης. Πηγα μαζι τους στην κλινικη και την αλλη μερα το πρωϊ μια συναδελφος μου εδειξε τα καθηκοντα μου και αρχισα δουλεια. Την τριτη μερα μπηκα και στην νυκτερινη βαρδια. Την δουλεια μοιραζομασταν τρεις γυναικες απο την Βουλγαρια.

Συντομα καταλαβα οτι επρεπε να δουλευω σχεδον 90 ωρες την βδομαδα χωρις καμια αμοιβη περα απο τις 150 λιρες. Το ιδιο και οι αλλες νοσοκομες απο την Βουλγαρια που δουλευαν εκει. Δουλευαμε ετσι για αρκετο καιρο χωρις να πληρωνομαστε για αυτη την εργασια. Η Ραϊνα που ειχε ερθει νωριτερα στην Κυπρο για 18 μηνες, η Νελλη για 1 χρονο και εγω για 8 μηνες.

Καναμε ολες τις δουλειες, ακομα και το κλουβι με τους παπαγαλους του γιατρου καθαριζαμε. Οταν ενας παπαγαλος εφυγε απο το κλουβι, ο γιατρος πηρε 12 λιρες απο το μισθο της Ραϊνα που καθαρισε τελευταια το κλουβι.

Δεν ξεραμε που να παμε για να ζητησουμε βοηθεια, δεν ξεραμε καλα ελληνικα ουτε αγγλικα και φοβομασταν οτι με την παραμικρη διαμαρτυρια ο γιατρος θα μας εδιωχνε στην Βουλγαρια. Ζουσαμε στην κλινικη, δουλευαμε, τρωγαμε και κοιμομασταν εκει. Σχεδον καθε νυχτα ειχαμε σπαγγετι ή μακαρονια. Δεν εχω ξαναφαει στη ζωη μου τοσα μακαρονια.

Οταν αρρωστησα και χρειαστηκα καποια φαρμακα ο γιατρος μου πηρε λεφτα απο το μισθο μου λεγοντας οτι ηταν για τα φαρμακα που μου εδωσε. Τωρα ξερω οτι στο συμβολαιο λεγει καθαρα πως ειναι υποχρεωση του εργοδοτη να πληρωνει για ιατροφαρμακευτικη περιθαλψη.

Καθε προσπαθεια να μιλησουμε με το γιατρο ηταν ματαιη. Δεν ηθελε να ακουσει τιποτε και μας εβριζε χυδαια οταν παραπονουμασταν. Εγω δεν ειχα δει ποτε το συμβολαιο μου, ενω κανονικα επρεπε να παω μαζι με το γιατρο στο τμημα αλλοδαπων για να το υπογραψω. Δεν ξεραμε ποια ηταν τα δικαιωματα μας.

Στην αρχη η Ραϊνα πηγε στην βουλγαρικη πρεσβεια να παραπονεθει. Η πρεσβεια ζητησε απο το τμημα αλλοδαπων να καμει ελεγχο στην κλινικη για τις συνθηκες δουλειας μας. Τιποτε δεν εγινε.

"Επρεπε να κανουμε κατι. Το ωραριο ηταν απανθρωπο και ο γιατρος ηθελε να σιωπησουμε και να δουλευουμε σαν σκυλια. Το μονο που θελαμε ηταν να δουλευουμε σαν ανθρωποι και να αμειβωμαστε για το κοπο μας"

Στην κλινικη δουλευε πριν απο εμενα μια βουλγαρα που επαιρνε μισθο 250 λιρες αλλα δουλευε και αυτη παρα πολλες ωρες. Παραπονεθηκε στο τμημα αλλοδαπων για τις πολλες ωρες που ηταν υποχρεωμενη να δουλευει. Οταν ο γιατρος εμαθε για το παραπονο της της μειωσε το μισθο στις 150 λιρες και της ειπε αν δεν της αρεσει να παει πισω στην Βουλγαρια.

Ηταν ομως αναγκασμενη να μεινει γιατι ο αντρας της εχει προβλημα με την πλατη του και δεν μπορει να δουλευει. Εχουν παιδια στο σχολειο και πρεπει να πληρωνουν. Ετσι δουλευε για ενα χρονο με μισο μισθο μεχρι να τελειωσει το συμβολαιο της και να φυγει.

Επρεπε να κανουμε κατι. Το ωραριο ηταν απανθρωπο και ο γιατρος ηθελε να σιωπησουμε και να δουλευουμε σαν σκυλια. Ειμαστε και εμεις ανθρωποι. Ετσι, πριν απο δυο μηνες, πηγαμε στην ΠΕΟ για να ζητησουμε την βοηθεια της συντεχνιας για τις ωρες δουλειας και το μισθο. Ζητησαμε να δουλευουμε κανονικο ωραριο και να πληρωμαστε για την επιπλεον δουλεια μας.

Πηγαμε ακομα στην βουλγαρικη πρεσβεια, στο γραφειο μεταναστευσης και σε δικηγορο για να παρουμε τα λεφτα που μας ωφειλει ο εργοδοτης μας για τις τοσες υπερωρειες που δουλεψαμε.

Τιποτε ομως δεν ακουγε ο γιατρος. Ουτε την συντεχνια, ουτε το δικηγορο μας. Χαρακτηριστικα μας ελεγε οτι "εγω ειμαι τμημα αλλοδαπων, αστυνομια και κυβερνηση μαζι. Δεν μπορειται να μου κανετε τιποτε".

Ζητησαμε απο το γιατρο να καθορισει τις βαρδιες μας για 44 ωρες την βδομαδα και αρνηθηκαμε να δουλεψουμε περισσοτερες ωρες χωρις να πληρωθουμε υπερωρειες

Μετα απο δυο μερες μας δηλωσε οτι σπαζει τα συμβολαια μας και βριζοντας μας χυδαια μας πεταξε εξω απο την κλινικη χωρις να μας αφησει να παρουμε ουτε τα ρουχα μας. Ακομα χτυπησε στο προσωπο μια συναδελφο. Βρεθηκαμε στο δρομο χωρις να μπορεσουμε να καμουμε τιποτε.

Το μονο που θελαμε ηταν να δουλευουμε σαν ανθρωποι και να αμειβωμαστε για το κοπο μας. Μπορεσαμε να παρουμε τα πραγματα μας την επομενη μερα κατω απο την επιβλεψη της διευθυντριας την ωρα που ο γιατρος δεν ηταν εκει. Προσπαθησε ακομα να μας ενοχοποιησει για ναρκωτικα και μας εφερε την αστυνομια για να μας τρομαξει και να μην κανουμε τιποτα. Δεν τα καταφερε ομως.

Με την μεσολαβηση της ΠΕΟ δυο απο εμας βρηκαν δουλεια σε αλλες κλινικες και ελπιζω οτι συντομα θα βρω και εγω αλλη δουλεια.

Εχουμε πει στο δικηγορο μας να συνεχισει την προσπαθεια για να παρουμε τα λεφτα που δικαιωμαστε για ολες τις ωρες που δουλεψαμε στην κλινικη. Ελπιζω να τα καταφερουμε γιατι ειναι πολυ αδικο να δουλευεις σαν σκλαβα και απο πανω να μην πληρωνεσαι κι ολας.»

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπαναστaση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ελληνοκυπριοιδιεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης τωνκ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοπορειας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Οργανωσης
«Εργατικη Δημοκρατια»
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
τηλ. 02-349770
Εκδοτης - Υπευθυνος για το νομο:
Ντινος Αγιομαμιτης

ΠΟΡΝΟΓΡΑΦΙΑ

Μπορει η απαγορευση της να οδηγησει στην εξαλειψη της;

Προσφατα η αστυνομια εξαπελυσε εκστρατεια κατασχεσης πορνοπεριοδικων απο περιπτερα καταγγελλοντας περιπτεριουχους και εισαγωγεις πορνογραφικου υλικου. Η εκστρατεια στηριζεται στο νομο 35/63 που απαγορευει την "δημοσιευση αισχρων θεματων."

Σιγουρα ενα μεγαλο μερος των γυναικων, που δικαιολογημενα αισθανεται προσβολη για την υποτιμητικη απεικονιση της γυναικας και των γονιων που ανησυχουν για την διαστρεβλωμενη σεξουαλικη διαπαιδαγωγηση των παιδιων τους μεσω των πορνοπεριοδικων, επικροτουν την εκστρατεια.

Ομως μπορει να εχει οποιαδηποτε σχεση μια τετοια εκστρατεια που ξεκινα απο το ιδιο το κρατος με τις πιο πανω ανησυχιες και προσδοκιες; Μπορει η πορνογραφια να εκλειψει μεσα απο τετοιες απαγορευσεις;

Διαστρεβλωση της σεξουαλικοτητας

Σιγουρα η πορνογραφια υποβιβαζει τις ερωτικες σχεσεις ανδρων και γυναικων στο επιπεδο τής σεξουαλικης πραξης, παραγνωριζοντας τα προβληματα και τις δυσκολιες αλλα και τη δυναμικη που υπαρχει μεσα στις πραγματικες σχεσεις των ανθρωπων.

Στην πορνογραφια τα πραγματα ειναι πολυ απλα και χωρις προβληματα: Ο ανδρας εχει το ενεργητικο και κυριαρχο ρολο και η γυναικα παρουσιαζεται σαν ενα σεξουαλικο αντικειμενο, ενα σκευος ηδονης που προοριζεται για την ικανοποιηση των ορεξεων του ανδρα. Η γυναικα φαινεται να συναισθανεται το παθητικο της ρολο χωρις να προβαλλει δικες της επιθυμιες και απαιτησεις.

Αυτος ο εξευτελιστικος και υποτιμητικος τροπος που παρουσιαζονται οι γυναικες δεν ειναι επινοηση των μεγιστανων της πορνογραφικης βιομηχανιας αλλα η αντανακλαση της ιδιας της καταπιεσης της γυναικας στην κοινωνια. Η πορνογραφια οπως και οι τηλεοπτικες διαφημισεις και νουβελες, τυπου ΑΡΛΕΚΙΝ, ενισχυουν και διαιωνιζουν το ρολο της παθητικης και υποταγμενης "γατουλας". Γι'αυτο πρεπει να ειμαστε ξεκαθαροι οτι δεν ειναι αυτη καθ' αυτη η αιτια της καταπιεσης.

Πορνογραφια και γυναικεια καταπιεση

Η πορνογραφικη βιομηχανια μπορει να υπαρχει και να εχει ζητηση επειδη ακριβως ζουμε σε μια κοινωνια, οπου η καταπιεση της γυναικειας σεξουαλικοτητας στηριζεται σε μια πραγματικη υλικη βαση. Αυτη η βαση ειναι η οικογενεια και ο ρολος της γυναικας μεσα σ'αυτη. Πανω σ'αυτη καλλιεργειται απο την κυριαρχη ταξη η ιδεολογια της παθητικης και υποτακτικης γυναικας.

Ετσι η απαγορευση της κυκλοφοριας πορνογραφικου υλικου απο το κρατος δεν προκειται να περιορισει ουτε στο ελαχιστο τη γυναικεια καταπιεση. Απλως δημιουργει τις συνθηκες αναπτυξης μαυρης αγορας γι'αυτο το εμπορευμα. Σε μια κοινωνια οπου δεν υπαρχει καμμια ελευθερη πληροφορηση γυρω απο τη σεξουαλικοτητα και οπου η οποιαδηποτε σεξουαλικη δραστηριοτητα περιοριζεται απο το στενο κορσε της αστικης ηθικης και της οικογενειας παντα για πολλους ανηλικους και ενηλικους η πορνογραφια θα αποτελει το μονο μεσο αποκτησης γνωσεων γυρω απο τη σεξουαλικοτητα και μια διεξοδο απο τη ρουτινιαρικη σεξουαλικη ζωη.

Αυτη η εκστρατεια δεν ειναι τυχαιο που εμφανιζεται αυτη την περιοδο. Ειναι οπως και οι φωνες εναντια στις εκτρωσεις, μια προσπαθεια ενισχυσης του ρολου της γυναικας σαν συζυγου και μητερας και γενικα της δημιουργιας ενος συντηρητικου κλιματος.

Τα ατομα εκεινα που χρησιμοποιουν την πορνογραφια ειτε σαν ερεθισμα, ειτε σαν υποκαταστατο ή ακομα σαν φτωχη πηγη πληροφορησης με μεγαλη ανακουφιση θα πετουσαν τα πορνοπεριοδικα αν αλλαζε η ζωη τους.

Μονο η αλλαγη αυτων των συνθηκων, απο την οργανωμενη παλη γυναικων και ανδρων, μπορει να φερει την πραγματικη ισοτητα μεταξυ τους και να εξαλειψει καθε μορφη καταπιεσης. Τοτε οι ανθρωποι δεν θα εχουν καμμια αναγκη απο υποκαταστα και μεταφορα στο "ψευτικο κοσμο" που τους προσφερει η πορνογραφια.

Μυριανθη Λοϊζου

Κυκλοφορησε το νεο τευχος του περιοδικου της Οργανωσης Σοσιαλιστικη Επανασταση, αδελφης οργανωσης της Εργατικης Δημοκρατιας στην Ελλαδα με θεματα, αναμεσα σε αλλα:

ΤΟ ΠΑΣΟΚ ΣΗΜΕΡΑ - ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΛΑΞΕΙ;

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΚΑΙ ΚΕΡΔΗ

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΒΙΟΛΟΓΙΑ

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ '74

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΗ ΡΩΣΣΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΠΟΙΟΣ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΤΑ ΜΕΤΑΞΑ;

Μπορειτε να το προμηθευτητε απο τα γραφεια μας ή απο τα τραπεζακια του βιβλιοπωλειου που στηνουμει στις κεντρικες πλατειες της Λευκωσιας και Λεμεσου καθε Σαββατο

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο

Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10

ΟΝΟΜΑ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

9/9
ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

14/9
ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ Ο ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ Α. ΕΥΡΩΠΗ;

21/9
ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡΑΞΙΑ;

28/9
ΟΙ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΖΥΡΙΧΗΣ - ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Ολες οι συζητησεις γινονται στα γραφεια της οργανωσης και αρχιζουν η ωρα 8:00 μμ

ΕΙΝΑΙ Ο ΚΥΠΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΟΚΕΝΤΡΙΣΜΟ;

Το συνθημα «η Κυπρος ανηκει στο λαο της» ειναι ενα συνθημα που ακουγεται ολο και περισσοτερο στις επετειακες εκδηλωσεις για το κυπριακο.

Με αυτο βασικα το συνθημα εδωσαν οι νεολαιοι της ΕΔΟΝ την κοντρα με τους ακροδεξιους της ΝΕΔΗΣΥ που προσπαθησαν να μπουν επικεφαλης αντικατοχικης πορειας στη Δερυνεια με μια τεραστια ελληνικη σημαια και το συνθημα «η Κυπρος ειναι ελληνικη».

Αρκετες φορες τα τελευταια χρονια η αντιπαραθεση με τους ακροδεξιους σωβινιστες της ΝΕΔΗΣΥ, της ΜΑΚΙ και του ΔΡΑΣΙΣ- ΚΕΣ εκφραστηκε με αυτα τα συνθηματα. Οι κυπριακες σημαιες «κοντραρονται» με τις ελληνικες και το «η δικη μου πατριδα» απαντα στο «ξυπνα καϋμενε μου ραγια».

Μοιαζει να εμφανιζεται μια συγκρουση αναμεσα στον ελληνικο εθνικισμο και τον Κυπριωτισμο ή τον Κυπριακο πατριωτισμο.

Δεν υπαρχει αμφιβολια οτι σε αυτες τις κοντρες ειμαστε με τη μερια οσων αντιτασσονται στον κυριαρχο ελληνοκεντρικο εθνικισμο και τον απορριπτικο σωβινισμο. Δεν πρεπει ωστοσο να εχουμε καμια αυταπατη οτι ο κυπριακος πατριωτισμος, η Κυπριακη σημαια και το «η Κυπρος ανηκει στο λαο της» μπορουν να δωσουν απαντηση στην εθνικοφροσυνη και τον ελληνοκεντρικο σωβινισμο;

Η ιδια η ιστορια του κυπριωτισμου δειχνει οτι οσο και αν συγκρουεται με τον κυριαρχο ελληνικο εθνικισμο δεν μπορει να τον αντιμετωπισει αποτελεσματικα γιατι κινηται μεσα στα ιδια πλαισια με αυτον.

Εξωτερικη πολιτικη

Ο κυπριωτισμος, αρχικα εμφανιστηκε σαν κομματι της επισημης εξωτερικης πολιτικης των ελληνοκυπριων μετα την ανακηρηξη της ανεξαρτησιας και τις συμφωνιες της Ζυριχης που αποκλειαν την Ενωση. Ηταν μια περιοδος που ο ελληνοκυπριακος καπιταλισμος προσπαθουσε να ξεφορτωθει τους περιορισμους της Ζυριχης και ακολουθουσε μια διπλη πολιτικη.

Ενω οι ελληνοκυπριοι καπιταλιστες παρεμεναν προσανατολισμενοι στην ενωση με την Ελλαδα με την οποια ελπιζαν οτι θα εξασφαλιζαν τη κυριαρχια τους πανω στο νησι, εξωτερικα προβαλλαν την υποστασιη του ενιαιου και ανεξαρτητου κρατους της Κυπριακης Δημοκρατιας. Παραλληλα προσπαθουσαν σιγα-σιγα παραβιαζοντας το Συνταγμα και τα δικαιωματα που εδινε στους τουρκοκυπριους να βαλουν το κρατος κατω απο τον πληρη ελεγχο τους ωστε να το χρησιμοποιησουν για να πετυχουν την ενωση.

Εσωτερικα ομως δεν ειχαν κανενα προβλημα να προβαλουν την ελληνικοτητα της Κυπρου. Οι διακηρηξεις για την εμμονη στην ενωση ηταν καθολικες. Η κυπριακη σημαια σπανια εμφανιζονταν σε σχολεια, στρατοπεδα και αλλα δημοσια κτιρια. Οι Κυπριοι αθλητες συμμετειχαν στις εθνικες αθλητικες ομαδες της Ελλαδας, το κυπριακο πρωταθλημα ηταν μερος του ελληνικου εθνικου πρωταθληματος. Ουδεποτε διανοηθηκαν τοτε να στειλουν Κυπριακη «εθνικη» ομαδα στους Ολυμπιακους, στη Γιουροβιζιον και σε αλλες διεθνεις εκδηλωσεις.

Ολα αυτα αρχισαν μετα την ηττα του '74 οποτε η υποσταση του ενιαιου ανεξαρτητου Κυπριακου κρατους επρεπε να ενισχυθει για να αντιμετωπιστει η Τουρκια. Τοτε θυμηθηκαν και την 1η του Οχτωβρη που για πρωτη φορα γιορταστηκε σαν η επετειος της «εθνικης ανεξαρτησιας» μολις το 1978. Μεχρι τοτε αυτη η ημερομηνια ηταν αγνωστη στο περισσοτερο κοσμο.

Προδομενοι πατριωτες

Μετα το '74 εμφανιζεται για πρωτη φορα ο κυπριωτισμος και απο τα κατω. Εμφανιζεται ενα ρευμα, κυριως απο μικροαστους διανοουμενους που απογοητευμενοι απο την προδοσια της «μητερας» πατριδας δημιουργουν την κινηση «η Κυπρος για τους Κυπριους» που κατεβαινει με κυπριακες σημαιες στις εκδηλωσεις.

Αρχικα, την πρωτη περιοδο μετα το πραξικοπημα, συγκινησαν καποιο κοσμο εξαιτιας της δημοκρατικης και αντιχουντικης τοποθετησης τους. Ωστοσο δεν καταφεραν να γινουν μαζικο κινημα.

Σ΄αυτη τη περιοδο βρισκονται και οι ριζες του Νεοκυπριακου συνδεσμου, μιας οργανωσης κυριως απο μεσοαστους, διευθυντες επιχειρησεων που παραπονιεται για την χρηση του ελληνικου εθνικου υμνου και της ελληνικης σημαιας αντι της Κυπριακης. Γι αυτες τους τις θεσεις εχουν δεχτει πολλες φορες το μισος των ελληνοψυχων σωβινιστων του Αιγαιου και αλλων.

Στην ουσια αυτο που εκφραζουν ειναι αυτο που αρχισε να διαμορφωνεται μεσα σε ενα κομματι της αρχουσας ταξης και των μικροαστων μετα το '74 και που δυναμωσε με την υπαρξη του οικονομικου θαυματος - την προοπτικη της αυτονομης αναπτυξης του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου χωρις την ενωση με το ελληνικο κρατος.

Εθνικισμος

Στα μισα της δεκαετιας του '80 η αντιπαραθεση του «ενδοτισμου» με τους απορριπτικους εδωσε νεες ευκαιριες στον κυπριωτισμο. Ο «ενδοτισμος», ηταν η πολιτικη που υιοθετησε το σημαντικοτερο και δυνατοτερο κομματι της αρχουσας ταξης που στηριγμενο στην οικονομικη υπεροχη του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου, εψαχνε «ρεαλιστικες λυσεις» που θα τις επετρεπαν να ξαναβαλει χερι στη βορεια Κυπρο.

Οι «ενδοτικοι» αναζητουν εδαφος για συνεννοηση με τους τους τουρκοκυπριους και ο κυπριακος πατριωτισμος δινει μια καλη βαση. Αυτη τη περιοδο γινεται προσπαθεια ο κυπριωτισμος να βρει, «ιστορικες βασεις» και κανουν την εμφανιση τους ιδεες για «Κυπριακη συνειδηση».

Οπως ολοι οι εθνικισμοι ομως, ετσι και ο κυπριακος ειναι υποχρεωμενος να καταφευγει και αυτος σε διαστρευλωση της ιστοριας για να βρει στηριγματα. Οπως ο ελληνικος εθνικισμος καλιεργει τα παραμυθια για «τρισχιλιετη ιστορια» και «ριζες που φτανουν στα βαθη των αιωνων» ετσι και οι υποστηριχτες της «κυπριακης ταυτοτητας» ειναι υποχρεωμενοι να κινουνται προς την ιδια κατευθυνση. Αναζητουν, και κατασκευαζουν «ριζες» και «δεσμους» που να δικαιολογουν τα δικαιωματα τους πανω στο νησι.

Το περιοδικο «τραινο στη πολη» που ειναι απο τους πιο ενθερμους υποστηριχτες του κυπριωτισμου δινει ενα καλο δειγμα σε τι χοντραδες μπορει να οδηγησει μια τετοια λογικη. Στο τευχος που κυκλοφορησε το '92 ισχυριζεται οτι *«αν κρινει κανεις απο τα υπαρχοντα αρχαιολογικα ευρηματα της Χοιροκιτιας»* η *«κυπριακη εμπειρια»* ηταν *«στωϊκη και αντιεξουσιαστικη»* και διαπιστωνει *«τη δυσπιστια των Κυπριων απεναντι στην εξουσια, που ηταν παντα ξενοφερτη»*. Στο φετινο τευχος εφτασαν να παρουσιαζουν τον κυπριωτισμο σαν τον δικαιο εθνικισμο του καταπιεσμενου: «*Η κυπριακη συνειδηση - ταυτοτητα ειναι μια σταση πολιτικης αξιοπρεπειας. (Τι σοϊ ελευθεροι ανθρωποι θα μπορεσουν καποτε να φτιαξουν μια ελευθεριακη κοινωνια αν δεν μπορουν να σταθουν στα δικα τους ποδια με αξιοπρεπεια και γονατιζουν συνεχως μπροστα στην Αθηνα και την Αγκυρα);*»

Ποσοι ομως ελληνοκυπριοι νοιωθουν να καταπιεζονται απο την Αθηνα; Οι περισσοτεροι απο αυτους που νοιωθουν μισος προς το «εθνικο κεντρο» ειναι ακροδεξιοι πατριωτες που νοιωθουν προδομενοι που δεν εστειλε τον στρατο και το στολο του να χτυπησει τους Τουρκους. Ακομα ελαχιστοι ειναι αυτοι που θα χαρακτηριζαν τον ελληνικο στρατο που βρισκονταν στη Κυπρο το '64 - '67 σαν κατοχικο.

Η θεωρια οτι η ελληνικη αρχουσα ταξη καταπιεζε ή καταπιεζει τους ελληνοκυπριους δεν στεκει με κανενα τροπο. Αντιθετα η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη ηταν παντα η μικρη αδελφη των ελληνων καπιταλιστων που την στηριξαν στις καπιταλιστικες της εξορμησεις.

Αντισωβινισμος

Εκτος απο τους κυπριους πατριωτες ομως υπαρχει και ενας κοσμος που ειναι αηδιασμενος απο τους Μεγαλεξανδρους, τους ηλιους της Βεργινας, τα «ενιαια δογματα» και τους στρατιωτικους εξοπλισμους και θελει να δωσει την κοντρα με τον ελληνοκεντρισμο. Αρκετοι απο αυτους βλεπουν με συμπαθεια τις ιδεες του κυπριωτισμου και τρεφουν την ψευδαισθηση οτι αν βρει ανταποκριση στις μαζες των ελληνοκυπριων και των τουρκοκυπιων μπορει να γινει ενα προοδευτικο αντιβαρο στον απορριπτικο σωβινισμο και να βοηθησει να βρεθει μια «δικαιη λυση» του κυπριακου που να τερματισει τις εθνικες συγκρουσεις.

Αυτο ειναι μια επικινδυνη αυταπατη. Ο κυπριωτισμος ειναι ενας εθνικισμος που παιζει στο ιδιο ταμπλο με τους αλλους εθνικισμους. Οι ιδεες του ξεκινουν απο την ιδια βαση, την αναζητηση μιας «εθνικης ενοτητας» εργατων και αφεντικων που να στηριζεται στην «κυπριακη καταγωγη». Ειναι μια πολιτικη που δεν εχει τιποτα να κανει με την αμισβητηση της καταπιεσης, της εκμεταλευσης, της ταξικης κοινωνιας και των καπιταλιστικων ανταγωνισμων που γεννουν τους πολεμους.

Ο κυριος εκφραστης σημερα αυτης της πολιτικης ειναι το ΑΚΕΛ. Αυτην εκφραζει το συνθημα του «πανω απ' ολα η Κυπρος μας». Τι σημαινει αυτο, φαινεται απο την στηριξη που δινει στο Κληριδη. Ψηφισε τους προϋπολογισμους της Κυβερνησης που αποκατεστησε τους 62. Καθεται μαζι με τον εμπνευστη της πανεθνικης και των νεων δογματων στο «εθνικο συμβουλιο» και επεξεργαζεται «εθνικη» στρατηγικη για να πετυχουν λυση στο κυπριακο που να συμφερη την «πλευρα μας», τον «τοπο μας» δηλαδη τον ελληνοκυπριακο καπιταλισμο.

Μπορει οι υποστηριχτες της κυπριακης ταυτοτητας να αποκαλουν «συμπατριωτες» μας τους τουρκοκυπριους αλλα τιποτα στην ιδεολογια τους δεν τους εμποδιζει να αναπτυσσουν τον ιδιο και χειροτερο ρατσισμο απεναντι στους μεταναστες εργατες απο την Τουρκια που ζουν στη βορεια Κυπρο, οπως και οι ελληνοκεντρικοι εθνικιστες.

Τα ακραια ορια του κυπριακου πατριωτισμου ειναι το γνωστο συνθημα «οι τουρκοι της κυπρου ειναι αδελφοι μας» που αφηνει πισω το καθαρο υπονοουμενο οτι οι τουρκοι εργατες ειναι εχθροι μας.

Ειναι μια αδιεξοδη πολιτικη. Τα αδιεξοδα της φανηκαν πολυ καθαρα στην ιδια την εκδηλωση της Δερυνειας. Οταν οργανωνεις μαζι με τους Δρασιτες και τους Νεδυσιτες αντικατοχικη πορεια στο οδοφραγμα, ειτε ελληνικες σημαιες κρατας ειτε κυπριακες το μυνημα που στελνεις και στους τουρκοκυπριους αλλα πολυ περισσοτερο στους ελληνοκυπριους εργαζομενους ειναι το ιδιο: για ολα φταιει η Τουρκια, το προβλημα ειναι ο τουρκικος στρατος και τα συνορα που δημιουργησε, αμα φυγουν αυτα ολα θα ειναι μια χαρα.

Τελικα το προβλημα και για τους κυπριους πατριωτες ειναι οπως και για τους ελληνες εθνικιστες, το μοιρασμα της πατριδας, και οχι η ειρηνη και η ευημερια των εργαζομενων, ανεξαρτητα απο φυλη, εθνος, χρωμα ή οποιοδηποτε αλλο χαρακτηριστικο.

Πανω σε αυτα πατα η εθνικη ενοτητα και η ταξικη συνεργασια. Η εργατικη ταξη πληρωσε πολυ ακριβα αυτη τη πολιτικη, με θυσιες, μειωσεις μισθων, παραχωρηση κεχτημενων και αλλα. Δεν εχει κανενα λογο να στηριξει τους «δικους της», την πλευρα των ελληνοκυπριων καπιταλιστων.

Η διαμαχη στη Κυπρο ηταν αδικη και αντιδραστικη και απο τις δυο πλευρες, οχι μονο απο την πλευρα της Τουρκιας. Η κινητηρια δυναμη της συγκρουσης ηταν ο καπιταλιστικος ανταγωνισμος αναμεσα στους ελληνοκυπριους και ελληνες καπιταλιστες απο την μια και τους τουρκοκυπριους και τουρκους καπιταλιστες απο την αλλη, για την πολιτικη και οικονομικη κυριαρχια πανω στο νησι. Η καθε πλευρα ηθελε να τραβηξει τα δικα της συνορα αδιαφορωντας για τις επιθυμιες του πληθυσμου που ανηκε στην αλλη εθνοτητα.

Οι αρχουσες ταξεις και των δυο πλευρων χρησιμοποιησαν τις πιο αγριες μεθοδους, καταπιεση, σφαγες, εθνικο ξεκαθαρισμα για να πραγματοποιησουν τις επιδιωξεις τους.

Διεθνισμος

Η μονη πραγματικη απαντηση στον εθνικισμο ειναι ο εργατικος διεθνισμος. Για τους διεθνιστες μονο ενα δημοκρατικο κριτηριο υπαρχει για την «εθνικη ταυτοτητα - συνειδηση» του κοσμου. Το πως νοιωθει ο ιδιος. Οποιδηποτε αλλο κριτηριο οδηγει σε διακρισεις σε «αυτοχθονες» και παρισαχτους, σε «δικους μας» και ξενους. Αν οι ελληνοκυπριοι σημερα νοιωθουν ελληνες ειναι ελληνες. Αυριο μπορει να νοιωθουν Κυπριοι ή απλα κομουνιστες. Η συνειδηση της εργατικης ταξης δεν μενει σταθερη αλλα αλλαζει μεσα απο τις εμπειριες της και τους αγωνες της.

Γι αυτο θα ειμαστε μαζι με οσους εργαζομενους θα θελουν να δωσουν την κοντρα με τον κυριαρχο ελληνικο εθνικισμο αλλα οχι για να φωναξουμε «η κυπρος ανηκει στο λαο της» και «οι τουρκοι της κυπρου ειναι αδελφοι μας» αλλα για να φωναξουμε «ελληνες και τουρκοι εργατες ενωμενοι» και «λεφτα και δουλειες για τους εργατες και οχι για τους στρατοκρατες».

Ντινος Αγιομαμιτης

Ειμαστε με τη μερια οσων αντιτασσονται στον κυριαρχο ελληνοκεντρικο εθνικισμο. Δεν πρεπει ομως να εχουμε καμια αυταπατη οτι ο κυπριακος πατριωτισμος, μπορει να δωσει απαντηση στην εθνικοφροσυνη και τον απορριπτικο σωβινισμο.

Σταυρος Αγγελιδης

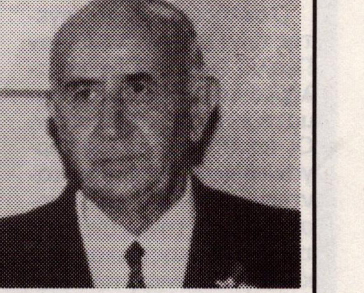

Ο θανατος του Σταυρου Αγγελιδη προκαλεσε σε πολλους απλους ανθρωπους ειλικρινη αισθηματα λυπης. Στον "δημοσιογραφικο και πολιτικο κοσμο" ομως πρυτανευσε η ξετσιποτη υποκρισια.

Ο κυβερνητικος εκπροσωπος Γιαννακης Κασσουλιδης, που μολις πριν δυο μηνες δεχτηκε τα πυρα του Αγγελιδη για τη δραση του το 1993 οταν με τη συνοδια τραμπουκων του Συναγερμου προσπαθουσε να τρομοκρατησει αφισοκολητες της αριστερας, καλουσε τωρα τους δημοσιογραφους στο Γραφειο Τυπου και Πληροφοριων σε μονολεπτη σιγη.

Η εφημεριδα του πραξικοπηματια Σαμψων "Μαχη" ειχε το θρασος να παρευρεθει και να κατεθεσει στεφανι στη κηδεια του.

Δημοσιογραφοι, εφημεριδες και πολιτικα κομματα που για χρονια κατηγορουσαν τον Αγγελιδη σαν "πρακτορα των Τουρκων" επειδη ηταν υποστηριχτης της επαναπροσεγγισης και οι θεσεις του αντιστρατευονταν τον αχαλινωτο σωβινισμο τους, την επομενη κιολας του θανατου του αρχισαν να του πλεκουν ενα αμφιβολο εγκωμιο.

Αλλα ακομα και η "Χαραυγη" στην οποια ο Σταυρος Αγγελιδης εργαστηκε για 3 δεκαετιες, φροντισε να αποσιωπισει γεγονοτα που εκαναν τον Αγγελιδη να ξεχωριζει. Το πως παυθηκε απο τη θεση του αρχισυντακτη της εφημεριδας το 1968 γιατι διαφωνησε με την εισβολη των Ρωσικων τανκς στη Τσεχοσλοβακια. Ουτε και εγινε ασφαλως μνεια στο πως "ο δασκαλος" υποχρεωθηκε να εγκαταλειψει την εφημεριδα το 1987.

Ο Σταυρος Αγγελιδης μπορει να μην ειχε παντα την σωστη θεση, αλλα σιγουρα οι κοντρες του με τον απορριπτικο σωβινισμο του εδωσαν μια ξεχωριστη θεση μεσα στον ελληνοκυπριακο δημοσιογραφικο χωρο. Πισω του αφησε ενα πλουσιο αρχειο που μπορει να γινει σημαντικη πηγη για οσους θελουν να δωσουν την απαντηση σε ολους αυτους τους υποκριτες που εριξαν κροκοδειλια δακρυα πανω απο το ταφο του.

εργατικη δημοκρατια

ΒΟΡΕΙΑ ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Μπορει η ανακωχη να φερει την ειρηνη;

Την 1η Σεπτεμβρη ο Ιρλανδικος Δημοκρατικος Στρατος (IRA) εξηγγειλε την μονομερη καταπαυση του πυρος μετα απο 25 χρονια ενοπλου αγωνα. Ο αρχηγος του Σιν Φεϊν, του πολιτικου σκελους του IRA, δηλωσε οτι *"ο αγωνας δεν τερματιστηκε αλλα μπηκε σε νεα φαση"*. Η ειδηση κυκλοφορησε αστραπιαια σ'ολο τον κοσμο.

Ο Ζακ Ντελορ χαιρετισε την αποφαση του IRA σαν "μια αχτιδα φωτος, που ακολουθει τα γεγονοτα στη Ν. Αφρικη και τη Μεση Ανατολη", ο Μεητζορ την αποκαλεσε "το πρωτο βημα για μια διαρκη ειρηνη" και ο Κλιντον την υποδεχθηκε σαν νικη της αμερικανικης διπλωματιας. Μπορει ομως η εκεχειρια του IRA να φερει μια "διαρκη" ειρηνη στη Β. Ιρλανδια;

Οι πραγματικοι υπευθυνοι

Η συντριπτικη πλειοψηφια των Καθολικων και Προτεσταντων εργαζομενων υποδεχτηκαν με ανακουφιση την εκεχειρια που μοιαζει να δινει τελος στη βια και την αιματοχυσια. Ομως οι πολιτικοι ηγετες των προτεσταντων Ενωτικων καταδικασαν στη βουλη την εκεχειρια του IRA δειχνοντας οτι δεν ενδιαφερονται για την ειρηνη.

Ο σκληροπυρηνικος ηγετης των Προτεσταντων Ιαν Πεσλεϊ διακηρυξε επανειλημμενα πως δεν διαπραγματευεται με το Σιν Φεϊν. Οι παραστρατιωτικες οργανωσεις των προτεσταντων Ενωτικων που υποστηριζουν την συνεχιση της βρετανικης κυριαρχιας και τη διαιωνιση των διακρισεων σε βαρος των Καθολικων, χαρακτηρισαν την εκεχειρια σαν "συνταγη για εμφυλιο πολεμο". Απειλησαν μαλιστα τους Καθολικους οτι προκειται "να πληρωσουν το τιμημα". Το προσφατο κυμα δολοφονιων που διενηργησαν δειχνει τι πραγματικα εννοουν. Μονο μεσα στον Αυγουστο δολοφονησαν τεσσερεις καθολικους και ενα προτεσταντη που τον πηραν για καθολικο

Οι δολοφονιες δειχνουν οτι δεν ειναι ο IRA που εχει την αποκλειστικη ευθυνη για τις βιαιοτητες. Δεν υπαρχει καμμια εγγυηση οτι η εκεχειρια θα δωσει τελος στην αιματοχυσια. Οι πραγματικες αιτιες που προκαλουν τη βια στη Β. Ιρλανδια παραμενουν.

Μια προσφατη ερευνα εδειξε οτι οι διακρισεις σε βαρος των καθολικων εργαζομενων παραμενουν το ιδιο εντονες και εδραιωμενες σ'ολα τα επιπεδα οπως και πριν αρχισουν οι "φασαριες".

Οι 30.000 βρετανοι στρατιωτες μαζι με την παραστρατιωτικη αστυνομια που για 25 χρονια κυριαρχουν στη Β. Ιρλανδια, ενισχυσαν και ισχυροποιησαν το καθεστως των διακρισεων εναντια στου Καθολικους.

Η εκθεση της Διεθνους Αμνηστιας για το 1994 καταδικαζει τις διαρκεις διωξεις, ξυλοδαρμους και δολοφονιες Καθολικων απο το στρατο και την αστυνομια και τη συνεργασια τους με τις συμμοριες των προτεσταντων.

Η εκεχειρια του IRA δεν προκειται να εξαλειψει τις αδικιες που γινονται σε βαρος των Καθολικων ουτε και τα αιτια της βιας ολα αυτα τα χρονια. Ο μονος τροπος για να επικρατησει πραγματικη ειρηνη στην Β. Ιρλανδια ειναι να τερματιστουν οι διακρισεις. Ομως αυτο μπορει να γινει μονο οταν αποσυρθουν τα βρετανικα στρατευματα που στηριζουν το καθεστως των διακρισεων.

Νεοι "συμμαχοι"

Οι Συντηρητικοι και τα μεσα ενημερωσης στη Βρετανια θεωρουν οτι ο IRA ειναι η αιτια της βιας στη Β. Ιρλανδια. Ομως ο Ιρλανδικος Στρατος δεν υπηρχε οταν ξεκινησαν οι "φασαριες" το 1968 ουτε οταν εφτασαν τα βρετανικα στρατευματα.

Ο IRA δημιουργηθηκε σαν αντιδραση στη βια που αντιμετωπισαν οι Καθολικοι οταν διεκδικησαν πολιτικα δικαιωματα. Αρχικα εμφανιστηκε σαν αποτελεσμα της αναγκης των Καθολικων για αυτοαμυνα στις επιθεσεις των συμμοριων των φανατικων Προτεσταντων, της αστυνομιας που αποτελειται σχεδον αποκλειστικα απο Προτεσταντες και του βρετανικου στρατου που λειτουργει σαν συνεργος στις επιθεσεις.

Στη δεκαετια του '70 ο IRA κηρυξε 3 φορες εκεχειρια. Την καθε φορα η βια των υποστηρικτων της βρετανικης κυριαρχιας και οι διωξεις των Καθολικων κλιμακωνονταν, οδηγωντας στην καταρρευση της εκεχειριας.

Οι ηγετες του Σιν Φεϊν και του IRA ακολουθησαν για χρονια τη στρατηγικη του "οπλου και της καλπης" οπως την ονομασαν.

Ομως παρα το οτι ο βρετανικος στρατος δεν μπορει να νικησει στρατιωτικα τον IRA, απο την αλλη ουτε και η δραση του IRA μπορει απο μονη της να νικησει τους Βρετανους.

Παρολο που το Σιν Φεϊν στις τελευταιες βουλευτικες εκλογες πηρε το 12% των ψηφων στη Β. Ιρλανδια, στις εκλογες της Δημοκρατιας της Ιρλανδιας (Είρε) στο νοτο το ποσοστο του ηταν μολις 2%.

Οι ηγετες του Σιν Φεϊν προσανατολιζονται τωρα σε μια "Ιρλανδικη εθνικη συμμαχια". Μεσα σ'αυτη την "συμμαχια" περιλαμβανουν τη Συντηρητικη κυβερνηση του Δουβλινου, τους Αμερικανοϊρλανδους συμβουλους του Κλιντον και τους ηγετες του Δημοκρατικου Εργατικου Κομματος που εκπροσωπει τους μεσοαστους Καθολικους της Β. Ιρλανδιας.

Το Σιν Φεϊν και ο IRA ελπιζουν οτι αυτες οι "δυναμεις" μπορουν να πιεσουν τον Μεητζορ για μεταρρυθμισεις και ν'αποδεχθει την μελλοντικη αποχωρηση του βρετανικου στρατου.

Αν η εγκαταλειψη του ενοπλου αγωνα γινοταν με προοπτικη τις μαζικες κινητοποιησεις για λυση των προβληματων του λαου της Β. Ιρλανδιας, η στροφη του IRA θ'αποτελουσε μια εξαιρετικη αποφαση.

Ομως ειναι μια στροφη που εχει να κανει με συνεργασιες με αστους πολιτικους και εναποθετει τις ελπιδες για λυση του Βορειοϊρλανδικου στα χερια των Μεητζορ, Κλιντον και του πρωθυπουργου Ρεϋνολντς του Είρε.

Ειναι τραγικο για εκεινους που παλεψαν εναντια στην βρετανικη κυβερνηση για περισσοτερο απο 20 χρονια να συνεχιζουν να θεωρουν οτι ο μονος δρομος για την αλλαγη ειναι ειτε η στρατιωτικη λυση ειτε ο κοινοβουλευτισμος και η διεθνης διπλωματια.

Και οι δυο αυτοι δρομοι οδηγουν σε αδιεξοδο.

Υπαρχει ενας εναλλακτικος δρομος, οπως φανηκε απο τα κοινα αιτηματα Προτεσταντων και Καθολικων εργατων για τερματισμο της αιματοχυσιας, για δουλιες και για αυξησεις των μεροκαματων.

Πριν μερικους μηνες, 2.000 Προτεσταντες εργατες στα ναυπηγεια κατεβηκαν σε απεργια σ'ενδειξη διαμαρτυριας για τη δολοφονια ενος Καθολικου συναδελφου τους. Ενα γεγονος που δειχνει τη δυνατοτητα για το χτισιμο της ενοτητας αναμεσα σε Προτεσταντες και Καθολικους εργατες.

Η λυση στην Ιρλανδια βρισκεται στην παλη εναντια στους Συντηρητικους, που ενωνει την εργατικη ταξη των δυο κοινοτητων κι οχι στις διαπραγματευσεις με τις κυβερνησεις που χτυπουν ανελεητα την εργατικη ταξη.

ΥΠΟΔΗΣΗ: ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΛΟΚ - ΑΟΥΤ

Οι συντεχνιες στο κλαδο υποδησης εξαγγειλαν απεργιακα μετρα, που εφαρμοστηκαν αρχικα στα εργοστασια που δεν θα αποδεχονταν το πραχτικο συμφωνιας που εχουν ετοιμασει και προνοει οπως ακριβως και στην ενδυση αυξηση 0.65 σεντ.

Οι εργοδοτες απαντησαν με γενικο Λοκ Αουτ και οι συντεχνιες γενικευσαν τα μετρα στα εργοστασια που εφαρμοσαν οι εργοδοτες το Λοκ Αουτ.

Η ολη εξελιξη των γεγονοτων θυμιζει την πορεια και την καταληξη που ειχαν και οι προηγουμενες συμβασεις. Η υποδηση εμεινε τελευταια να κλεισει συμβαση με αποτελεσμα να παρει και τις πιο χαμηλες αυξησεις. Φετος οι βιομηχανοι υποδησης, ακολουθουν την ιδια ταχτικη οπως και περσυ. Αφου περσυ καταφεραν να πληρωσουν πιο λιγα γιατι να μην δοκιμασουν τα ιδια και φετος.

Ενθαρυμενοι απο την υποχωρητικοτητα που εδειξαν και δειχνουν οι συντεχνιες, σπρωχνουν τα πραματα μεχρι και το τελευταιο σημειο. Φετος μαλιστα, η σταση τους εγινε πιο σκληρη λογο της στηριξης που βρισκουν απο την επισημη κυβερνητικη πολιτικη, αλλα κι'απο τη περιφημη συμφωνια του προεδρικου οπου οι συντεχνιες δεχτηκαν, διαφοροι κλαδοι μαζι και η υποδηση να θεωρηθουν σαν προβληματικοι στους οποιους οι εργαζομενοι πρεπει να δειξουν ιδιαιτερη «ευαισθησια στην υποβολη αιτηματων».

Η σκληροτητα των εργοδοτων εφτασε στο αποκορυφωμα της με το Λοκ Αουτ ενω ο Κρανιδιωτης, ο προεδρος του συνδεσμου βιομηχανων υποδηση, δηλωνει οτι: *«οι βιομηχανοι στην υποδηση θα μεινουν ενωμενοι και κανενας δεν προκειται να κανει πισω στις πιεσεις των συντεχνιων»*.

Οι ηγεσιες των συντεχνιων πρεπει να εγκαταλειψουν την ταχτικη του κλεφτοπολεμου με επιλεχτικες απεργιες και να απαντησουν σε αυτες τις προκλησεις κατεβαζοντας ολοκληρο τον κλαδο σε απεργια και κινητοποιησεις και να οργανωσουν την συμπαρασταση ωστε να μην μπορει κανενας βιομηχανος υποδησης να κανει εξαγωγες ή ακομα και να πουλα παπουτσια στη ντοπια αγορα.

Αυτος ειναι και ο καλητερος τροπος να διασπασουν τους εργοδοτες γιατι θα αναγκασουν αυτους που εχουν πολλες δουλειες και δεν θελουν απεργια να τα βαλουν με τους πιο σκληρους και αδιαλλαχτους εργοδοτες.

Αντιθετα η προσπαθεια να κανουν μερικους εργοδοτες να δεχτουν τα αιτηματα οδηγησε σε υποχωρησεις και υποβολη μειωμενων αιτηματων. Αποτελεσμα αυτης της ταχτικης ειναι να σπαζει η διαθεση και το ηθικο των εργατων και των εργατριων που φτανουν στο τελος να διερωτουνται αν αξιζει το κοπο να γινονται απεργιες για 0.65 σεντ την εβδομαδα.

Οσο ομως κι'αν ειναι δικαιολογημες αυτες οι αντιδρασεις απο μερους των εργατων και των εργατριων και εκφραζουν την δυσαρεσκεια τους απεναντι στην ταχτικη των συντεχνιων, αλλο τοσο χρειαζετε σημερα να δωσουμε σαν εργαζομενοι μια δυναμικη απαντηση στην επιθετικοτητα των εργοδοτων. Μπορει οι χειρισμοι απο μερους της ηγεσιας των συντεχνιων να εφεραν τα πραματα ετσι ωστε να μιλουμε για αυξησεις των 0.65 σεντ, ομως εστω κι'αυτα τα λιγα σεντ δεν πρεπει να τα χαρισουμε στους εργοδοτες. Αντιθετα χρειαζετε να τους δωσουμε την απαντηση που τους ταιριαζει. Οι απεργιες πρεπει να πετυχουν, ωστε να σπασει η αδιαλλαξια των εργοδοτων, που αρνουνται να πληρωσουν ακομα κι'αυτα τα λιγα.

Οι εργαζομενοι στην υποδηση πρεπει να συμβαλουν με την μαζικη και δυναμικη παρουσια και δραση τους στην επιτυχια των απεργιων. Μονο ετσι οι εργοδοτες θα παρουν την απαντηση που τους χρειαζετε. Και ας μη ξεχναμε, οτι μια πετυχεμενη απεργια σημερα θα ειναι το καλυτερο μυνημα, για το τι περιμενει τους εργοδοτες στην επομενη συμβαση.

Πετρος Μιχαηλ